FORVALTNINGSPLAN FOR
ULLA FYRSTASJON

HARAM KOMMUNE • MØRE OG ROMSDAL FYLKE

KYSTVERKET

INNHOLD

GENERELL DEL

Kystverkets fyrstasjoner....3
Innledning....3
Fredningsprosessen....3
Fredning av bygningene....3
Fredning av området som helhet....3
Hensynet til den tekniske driften av fyrstasjonen....3
Vernemyndighet....3
Kravet om forvaltningsplan....3
Hensikten med forvaltningsplanen....3
Ny bruk – på fyrenes premisser....4
Vern gjennom bruk – viktigheten av gode leietakere....4
Forholdet mellom fredningsvedtaket og forvaltningsplanen....5
Formidling....5
Generelle retningslinjer for tiltak på fyrstasjonene....5
Krav til dokumentasjon av endringer og større vedlikeholdsarbeider....6
Krav til håndverkere....6
Veiledere for vedlikehold....6

Noen generelle punkter om antikvarisk bygningsvern og vedlikehold....6
Grunnholdninger til vern....6
Råd for vedlikehold og istandsetting - grunnprinsipper:....6
Vedlikehold – definisjon og faglige prinsipper....6
Større vedlikeholdsarbeider og endringer....7
Tilbakeføring....7

SPESIELL DEL

Ulla fyrstasjon....8
Kart og situasjonskart....9
Kart over det fredete området....10
Kart over Ullasund fuglefrednings- og dyrelivsfredningsområder....11
Bilder fra fredningsområdet for fugle- og dyrelivsfredning....12
Faktaopplysninger om Ulla fyrstasjon....13
Bygningspresentasjoner
1. Fyr og maskinhus....15
2. Bolig....20
3. Uthus....26
4. Tidl. fjøs....29
5. Naust for betjening....32
6. Fyrvokters naust....35

Det fredete området....38
Vedlegg 1: Oversikt over Kystverkets fyrstasjoner....39
Vedlegg 2: Fredningsvedtak for Ulla fyrstasjon....40
Vedlegg 3: Tilstandsoversikt Ulla fyrstasjon....51
Vedlegg 4: Tilstandsanalyse av Ulla fyrstasjon

1. Fyr og maskinhus....52
2. Bolig....54
3. Uthus....56
4. Tidl. fjøs....58
5. Naust for betjening....60
6. Fyrvokters naust....62

Forsidefoto: Kystverket 2010. Alle andre foto i den spesielle delen: Kystverket 19.06.2017, hvis ikke annet er angitt.

GENERELL DEL

Tranøy fyrstasjon på Hamarøy, Nordland. Foto: Kystverket.

Kystverkets fyrstasjoner

Innledning

Fyrstasjonene forteller om en spesiell og svært viktig del av norsk historie. Satsingen på utbyggingen av fyrvesenet er en av de største i den norske stats historie, og utbyggingen av fyrstasjonene har bidratt til å utvikle Norge til den sjøfartsnasjon vi har vært og fremdeles er. Fyrstasjonene er også omfattet av en stor og stadig økende interesse, og ikke minst har de ofte en sterkt identitetsskapende funksjon for lokalbefolkningen. De fleste fyrstasjoner er monumenter i kystlandskapet, og Kystverket er som eier forpliktet til å forvalte disse kulturminnene med respekt for dem som har vært med på å bygge opp den maritime infrastrukturen vi i dag forvalter, og med omtanke for dem som kommer etter oss.

Fredningsprosessen

På bakgrunn av ”Nasjonal verneplan for fyrstasjoner”, som kom i 1997, fattet Riksantikvaren i tiden frem til 2001 vedtak om fredning etter kulturminneloven av 83 fyrstasjoner. Av disse er i dag 68 helt eller delvis fremdeles i Kystverkets eie (se oversikten i vedlegg 1). I 2001 besluttet Stortinget at de siste 31 bemannede fyrstasjonene skulle avbemannes, og denne prosessen ble avsluttet i 2006. Gjennom tidene er mange fyrstasjoner solgt, men i St.prp. nr. 29 (2006 – 2007) ble den da pågående avhendingsprosessen stoppet, og det ble bestemt at Kystverket skulle eie fyrstasjonene (med unntak for mulig overføring til Direktoratet for naturforvaltning). Samtidig ble det bestemt at Kystverket skulle stå for utleie slik at fyrstasjonene kunne gjøres tilgjengelige for allmennheten. Dette innebærer at ”vern gjennom bruk” vil være et viktig prinsipp for etatens forvaltning av fyrstasjonene.

Fredning av bygningene

Bygningene på fyrstasjonen er fredet i henhold til § 15 i kulturminneloven. Dette innebærer at det ikke er tillatt å rive bygningene eller deler av disse, eksteriøret må ikke bygges om, heller ikke interiøret der dette er særskilt nevnt. Planløsningen kan ikke endres, og det kan ikke skiftes ut bygningselementer eller materialer. Alt vedlikehold og istandsetting skal utføres med tradisjonelle materialer og metoder tilpasset bygningenes egenart og opprinnelige bygningstekniske løsninger.

Fredning av området som helhet

Området rundt bygningene er fredet i henhold til § 19 i kulturminneloven. Hensikten er å bevare anleggets virkning i landskapet, og sørge for at anleggets karakter blir bevart. Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre områdets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen. Eldre strukturer som gjerder, rekkverk, jordkjellere, tekniske installasjoner osv skal ikke fjernes eller endres uten at det har vært nødvendig kontakt med vernemyndighetene. Det er viktig å bevare stedets egenart, og dette gir også en sentral premiss for hvordan det kan legges til rette for ny bruk av fyreiendommene.

Hensynet til den tekniske driften av fyrstasjonen

I fredningsvedtakene står det at fredningen ikke skal være til hinder for den tekniske driften av fyrstasjonen. Dette betyr imidlertid ikke at Kystverket uten videre kan fjerne eller gjøre endringer på teknisk utstyr, selv om dette er sikkerhetsmessig begrunnet. Andre formuleringer i de forskjellige fredningsvedtakene gjør også at det kan være nyanser i hva som er tillatt og hva som er søknadspliktig. Generelt er det best å gå ut ifra at alle tiltak er søknadspliktig, spesielt i selve fyret, som er interiørfredet. Det er viktig at regionen har en god dialog med vernemyndighetene i en tidlig fase, ikke minst fordi etaten da kan få veiledning slik at planlagte tiltak kan bli gjennomført på en måte som også best mulig ivaretar hensynet til kulturminnet.

Vernemyndighet

Ansvaret for den konkrete oppfølgingen og forvaltningen av fredningsvedtakene for de enkelte fyrstasjoner er delegert fra Riksantikvaren som nasjonal vernemyndighet til fylkeskommunenes regionale kulturminneforvaltning. Det er følgelig fylkeskommunen som skal behandle søknader om dispensasjon ved tiltak som krever slik tillatelse, og det er den aktuelle region i Kystverket som kan sende søknad om dispensasjon.

Kravet om forvaltningsplan

I henhold til kgl. res. av 1. september 2006 skal det utarbeides forvaltningsplan for alle fredede eiendommer i statens eie. I forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer er det bestemt at forvaltningsplanene skal forelegges Riksantikvaren, som skal sikre at innholdet ivaretar formålet med fredningen.

Hensikten med forvaltningsplanen

Forvaltningsplanen skal både gi kunnskap om viktige generelle prinsipper for forvaltningen av fyrstasjonene som fredede kulturminner, og gi forståelse for det helhetlige miljøet og det særpreget som karakteriserer den enkelte fyreiendommen, og som skal ivaretas i vernesammenheng.

Hensikten er å sørge for et best mulig utgangspunkt for å stille de rette spørsmålene og finne de rette løsningene når det gjelder vedlikehold, bruk og utvikling av den aktuelle fyrstasjonen.

Forvaltningsplanen består av en generell del, som er felles for alle fyrstasjonene, og en spesiell del, som omhandler den enkelte fyrstasjon.

Forvaltningsplanens spesielle del vil inneholde:

- Relevante eiendomsdata
- Presentasjon av fyreiendommen som helhet, de enkelte bygninger, anlegg og tekniske installasjoner, og området.
- Vurdering av utviklingsmuligheter for fyrstasjonen som helhet samt for de enkelte bygninger
- Eventuelle spesielle forhold for den aktuelle fyrstasjon
- Bygnings- og konstruksjonsdokumentasjon (foto og tegninger)
- Tilstandsanalyse, eventuelt med konkrete forslag til tiltak
- Historisk dokumentasjon
- Fredningsvedtaket

Når det gjelder historisk dokumentasjon, vil ikke den kunne være uttømmende i forvaltningsplanen for den enkelte fyrstasjon. Det er derfor viktig at man ved planlegging av konkrete tiltak, som tilbakeføring eller formidling, går aktivt inn for å finne ytterligere informasjon. Her vil Senter for eiendom og kultur og Kystverkmusea kunne bistå regionene og leietakerne.

Senter for eiendom og kultur har ansvaret for koordineringen av etatens arbeid med forvaltningsplaner. Utarbeidelsen av de konkrete forvaltningsplanene for de enkelte fyrstasjonene gjøres i nært samarbeid mellom regionene og Senter for eiendom og kultur.

Ny bruk – på fyrenes premisser

Ny bruk gjør det ofte ønskelig og noen ganger nødvendig med endringer av bygninger og tilrettelegging på området. Det er viktig å bruke tid på å vurdere hvordan slike tiltak kan gjøres så skånsomt som mulig, og uten at fyreiendommens egenart blir skadelidende. En liten endring ett sted kan virke harmløs, og det samme kan en annen et annet sted, og en tredje… men summen av disse delene kan bli en dårlig helhet som gir en lite harmonisk utvikling av stedet. Forvaltningsplanen skal bidra til at det blir lettere å ha helheten for øye når mulige endringer vurderes. I gjennomgangen av fyreiendommen som helhet og de enkelte bygninger blir det konkretisert forhold som det vil være viktig å ta hensyn til ved planlegging av større vedlikeholdsarbeider og endringer, og det indikeres mulige bruksområder og utviklingspotensiale som Kystverket mener vil ivareta stedets egenart. Enkelte steder er det naturlig å gi klare føringer om hvor det vil være aktuelt å vurdere tilbakeføring, og eventuelt til hvilken epoke.

Fra Store Torungen. Foto: Kystverket.

Det lar seg oftest gjøre å finne gode løsninger som forener vern med ny bruk, selv om løsningene kan bli annerledes enn det man først så for seg. Å finne slike løsninger krever grundighet, vilje og kompetanse i både planlegging og gjennomføring av arbeidene. Felles samtaler mellom Kystverket som eier, leietaker som bruker, kommunen som forvalter av plan- og bygningsloven og fylkeskommunen som forvalter av fredningsvedtaket, vil ofte være vel anvendt tid – og ikke minst hvis diskusjonene kan finne sted nettopp på fyrstasjonen. Stedet er i høyeste grad part i saken, og kan ofte gi føringer gjennom sin tilstedeværelse!

Vern gjennom bruk – viktigheten av gode leietakere

Kystverket er avhengig av et samarbeid med leietakere som er interessert i å bidra til å ta vare på den viktige kulturarven som fyrstasjonene representerer. Etaten vil i liten grad selv kunne benytte den bygningsmassen som er på fyrstasjonene utover de bygningene som er direkte knyttet til den tekniske driften av navigasjonsinstallasjonen, slik som maskinhus og fyrtårn. Vern gjennom bruk forutsetter et aktørsamarbeid, der gjerne også lokale og regionale myndigheter er engasjert, enten som leietakere, eller som aktive premissleverandører og bidragsytere i utviklingen av stedet.

Kystverket benytter en standard leieavtale ved utleie av fyrstasjoner, også for de som ikke er fredet. Avtalen har følgende generelle formål og forutsetninger:

- Uavhengig av om eiendommen er helt eller delvis fredet, skal eiendommen bevares og sikres som kulturminne, og eiendommens egenart skal bevares.

- Leietaker skal ivareta og videreutvikle allmennhetens adgang til fyreiendommen. Leietakers aktivitet på stedet må tilpasses allmennhetens intereser slik at den ikke kommer i konflikt med disse interessene.
- Leietaker forplikter seg til å holde utleier løpende orientert om planene for utviklingen og bruken av leieobjektet.
- Utleier vil bidra med rådgivning ved videre vedlikehold og istandssetting av leieobjektet. Utleier vil løpende vurdere mulighetene for å bidra til vedlikehold og/eller oppgradering av leieobjektet ut fra de til enhver tid gitte budsjettrammer.
- Leietaker må ikke bruke, eller tillate at andre bruker, leieobjektet til bolig.
- Leietaker forplikter seg til å legge særlig vekt på miljøvern i forhold til bruk og vedlikehold av leieobjektet.

I tillegg skal det formuleres egne punkter som uttrykker formål og forutsetninger for leieforholdet ved den enkelte fyrstasjon. En slik formålsparagraf i en leieavtale understreker nødvendigheten av et nært samarbeid og tett kommunikasjon mellom Kystverket og leietakerne – dette er ikke et vanlig leieforhold, men gjelder samarbeid om et kulturminne!

Avtalen omtaler også samarbeidet om vedlikeholdsarbeidet på fyrstasjonen. Det er Kystverket som i siste instans er ansvarlig for å sette opp arbeidsprogram for det enkelte år og gi nødvendige føringer for hva som skal gjøres og på hvilken måte. Bortsett fra ved kritiske hendelser, slik som ved stormskader, skal ikke leietaker utføre noen tiltak på eiendommen uten at dette er godkjent av eier. Det er også eier som er ansvarlig for at alle nødvendige tillatelser er innhentet fra vernemyndighetene.

Kjeungskjæret fyrstasjon, Sør-Trøndelag. Foto: Kystverket.

Forholdet mellom fredningsvedtaket og forvaltningsplanen

Fredningsvedtaket er styrende for forvaltningen av fyreiendommen, og er rettslig bindende. Forvaltningsplanen er ikke rettslig bindende, men uttrykker Kystverkets vurdering av hva som vil være en naturlig presisering og konkretisering av fredningsvedtaket, og etatens oppfatning av hvordan den fredede eiendommen bør utvikles. Konkrete tiltak kan ikke gjennomføres uten at vernemyndighetene har fattet vedtak om at de kan iverksettes. Det er Kystverket i den enkelte region som søker vernemyndighetene i det aktuelle fylke om tillatelse til tiltak.

Formidling med nytt elementsystem i betong. Foto: Kystverket.

Formidling

Fyrstasjonene er nasjonale kulturminner som skal dokumentere en viktig del av vår maritime kulturarv og Kystverkets historiske innsats for å trygge ferdselen til sjøs. Samtidig er det et mål med fredningen at kunnskap om disse kulturminnene og deres historiske kontekst skal kunne formidles til allmennheten. Det er derfor viktig at all ny bruk bidrar til kunnskapsformidling og opplevelse av historien. Kystverket vil i samarbeid med Kystverkmusea (ved Lindesnes fyrmuseum) lage retningslinjer for utarbeidelse av formidingsplaner for de enkelte fyrstasjonene, i et samspill mellom etaten, etatsmuseene og leietakerne. Det er videre utarbeidet en skiltmal for de fredede fyrstasjonene, for å gi etatens formidling av egen kulturhistorie et helhetlig, nasjonalt preg. Denne skiltmalen vil være styrende for hvordan utendørs informasjon og skilting utformes på de fredede fyrstasjonene. All utendørs informasjon skal godkjennes av Kystverket på forhånd.

Generelle retningslinjer for tiltak på fyrstasjonene

På alle de fredete bygningene skal eksteriøret bevares mest mulig uendret. Enkelte bygninger er svært autentiske, mens andre er sterkt endret og modernisert. Ulike typer tiltak, som tilbakeføring og utskifting av bygningsdeler, vil derfor bli vurdert ulikt fra bygning til bygning.

Interiørene har for de aller fleste av fyrstasjonene ikke et like sterkt formelt vern som eksteriøret – unntaket er selve fyrtårnene, som er interiørfredet. For de øvrige bygningene er planløsning og konstruksjoner normalt omfattet av de enkelte fredningsvedtakene. Imidlertid bør en ved interiørmessige oppgraderinger og endringer legge vekt på å bevare størst mulig autentisitet med tanke på den historie fyrstasjonen skal formidle. Denne intensjonen må samtidig avveies i forhold til behovet for nødvendig bruksmessig oppgradering.

Krav til dokumentasjon av endringer og større vedlikeholdsarbeider

Alle endringer og større vedlikeholdsarbeider på en fredet bygning eller et fredet område skal dokumenteres. En søknad om tillatelse inneholder et minimum av beskrivelse av tiltaket, men dette er ikke tilstrekkelig dokumentasjon. Det vil bli gitt nærmere retningslinjer for hvordan nødvendig dokumentasjon skal utføres og arkiveres.

Krav til håndverkere

Generelt må håndverkere som arbeider på fredete bygninger, ha nødvendig kunnskap og erfaring fra antikvarisk arbeid. Det er viktig å ha den rette holdningen til dette arbeidet, beherske aktuelle teknikker, og å ha faglig grunnlag for å kunne ta riktige valg når det gjelder materialer og metode.

I noen tilfeller vil det være nødvendig med spesialkompetanse for at resultatet skal bli tilfredsstillende. Dette kan være ved restaurering av vinduer, dokumentasjonsarbeid, blanding av maling etter historisk resept, konserveringsarbeider mm. Når vernemyndigheten gir tillatelse til endringer, kan det settes vilkår om at utførende håndverkere har antikvarfaglig kompetanse.

Geitungen fyrstasjon, Rogaland. Foto: Kystverket.

Veiledere for vedlikehold

Det er behov for å sammenfatte retningslinjer for vedlikehold av fyrstasjonene, både de fredede og de ikke fredede, i egne veiledere for vedlikehold, og Kystverket er nå i ferd med å utarbeide noen slike. Denne prosessen vil også innebære nær kontakt med ulike vernemyndigheter, for å finne frem til løsninger som i størst mulig grad kan være felles for etatens fredede bygninger. I og med at søknad om dispensasjon avgjøres av den enkelte fylkeskommune, kan tolkning av og praksis i oppfølging av fredningsvedtakene variere noe fra fylke til fylke. Vedlikeholdsveiledere bør kunne bidra til å harmonisere praksis ut fra et nasjonalt perspektiv, selv om den naturligvis ikke vil kunne erstatte kravene til saksbehandling i den enkelte sak.

Noen generelle punkter om antikvarisk bygningsvern

Grunnholdninger til vern

Kulturminner er en viktig del av vår samlete kulturarv. Bygningene dokumenterer tidligere tiders samfunnsforhold, levekår, liv og gjøremål, byggeskikk og håndverksteknikker.
Gamle bygninger er ikke-fornybare ressurser, og de er primærkilder til kunnskap om fortida. Alle andre nedtegnelser, fotografier og registreringer innebærer grader av fortolkning. Bygningene er derfor en unik kilde til kunnskap og et umistelig grunnlag for framtidig forskning, enten det gjelder levekår, byggeteknikk, dekordetaljer eller lignende. Ved framtidig bruk og modernisering er det viktig at vi i minst mulig grad reduserer bygningenes verdi som historisk kilde. Som hovedregel skal man være svært varsom med å fjerne elementer i en fredet bygning – alle de historiske epokene som har nedfelt seg i det fysiske bygningsmiljøet, forteller en historie om bygningens og stedets utvikling. I noen tilfeller kan man imidlertid bli nødt til å prioritere mellom ulike faser. Unntaksvis kan det også vært aktuelt å tilbakeføre en bygning til en dokumentert tidligere tilstand.

Råd for vedlikehold og istandsetting - grunnprinsipper innen bygningsvernet

De viktigste grunnprinsippene er:

- Mest mulig av alle deler av bygningen skal bevares. Derfor må inngrepene ved vedlikehold og utbedring være så små som mulig.
- Det er bedre å vedlikeholde framfor å reparere, og det er bedre å reparere framfor å skifte ut.
- Det må brukes tradisjonelle materialer og metoder, både ved vedlikehold og eventuell utskifting.
- Skjulte deler av bygningen (konstruksjoner) er like viktige å ta vare på som synlige (overflater).
- Hvis man må endre, er det bedre å føye noe til enn å fjerne originale eller gamle deler. Det beste bygningshistoriske ”arkivet” er bygningen selv.
- Gamle ombygginger og endringer av en bygning er ofte viktige å bevare. De kan fortelle om bygningens livshistorie gjennom skiftende stilretninger og bruk.
- Når noe fjernes eller endres, skal aktuell dokumentasjon bli nedtegnet og arkivert. I spesielle tilfeller sikres dokumentasjonen ved lagring av den fjernete bygningsdelen (nærmere retningslinjer vil bli utarbeidet for dette).
- Endringer skal om mulig være reversible. Når behovene endrer seg, kan de nye elementene fjernes og bygningen kan framstå slik den var før endringen.

Vedlikehold – definisjon og faglige prinsipper

Hovedregelen er at løpende vedlikehold utføres uten at vernemyndighetene trekkes inn, mens man må søke tillatelse for endringer. Grensen mellom vedlikehold og endring kan være vanskelig å definere, og ulike aktører kan ha ulik oppfatning av begrepene. Kulturminnevernets definisjon av vedlikehold er snever, i den hensikt å ivareta kulturhistoriske verdier.

Mange eiere har i beste mening utført ”vedlikeholds-arbeid” på en slik måte at vernemyndighetene vurderer dette som endring/inngrep, som i verste fall er skadelig for kulturminnet. Dette kan for eksempel være bruk av for tett maling, som med-fører av-skalling og råteskader, eller utskifting av opprinne-lige bygningsdeler som burde blitt istandsatt av en kyndig restaureringshåndverker. Vedlikeholdet av en fredet bygning er underlagt kulturminneforvalt-ningens overvåkning. Det kan oppstå usikkerhet om hva man kan utføre uten å spørre, og når man må søke om tillatelse.

Hovedprinsippet for vedlikehold av gamle bygninger er å bevare mest mulig av de gamle bygningsdelene og å hindre skader. Dette gjelder både synlige og skjulte konstruksjoner og elementer. Vedlikeholdet skal om mulig skje på samme måte som da huset ble bygget, med samme teknikk, utførelse og materialbruk. I praksis vil dette noen ganger bety merarbeid, andre ganger krever det bare omtanke og kompetanse.

Homlungen fyrstasjon, Østfold. Foto: Kystverket.

Ved å bevare de gamle bygningsdelene og overflatene beholder bygningen sin autentisitet, og dermed sin vitenskapelige kildeverdi og opplevelsesverdi. En kopi kan aldri fullt ut erstatte de opprinnelige bygningsdelene. Selv om kopien er nøyaktig likt utført, er minst to dimensjoner gått tapt:

1. Aldersverdien: Spor av ”tidens tann” er borte. Vi kan ikke lenger berøre de samme materialene som våre forgjengere.

2. Sannhetsgehalten: Hvordan kan våre etterkommere vite at kopien er nøyaktig utført?

Kan de stole på at historien og byggeteknikken som formidles, er identisk med den opprinnelige?

Større vedlikeholdsarbeider og endringer

Det må søkes om tillatelse for større vedlikeholds-arbeider, større reparasjoner og endringer i en fredet bygning. Som oftest blir det gitt tillatelse når endringene er små og tiltaket er nødvendig for fortsatt bruk. Kulturminneforvaltningens oppgave er å passe på at det ikke blir gjort så mange endringer i årenes løp at det til slutt er lite igjen av det opprinnelige huset.

Eksempler på større vedlikeholds-/ istandsettingsarbeider som krever tillatelse:

- endring av utvendig malingtype/farge, fjerning av eldre malinglag, overmaling av dekor og lignende
- vedlikehold av utvendig kledning som innebærer et betydelig omfang utskifting av råteskadet virke
- restaurering av vinduer der det er råteskader som innebærer betydelig innspunsing av nytt virke og forbedring/endring av tekniske løsninger

Eksempler på andre endringer som krever tillatelse:

- utskifting av bygningselementer, som utvendig panel, vinduer og ytterdører
- tildekking eller fjerning av eksisterende utvendige overflater
- oppsetting eller riving av innvendige lettvegger
- installering av våtrom eller kjøkken
- etablering av infrastruktur, rørføringer, ventiler etc.
- fasadeendringer
- oppføring av tilbygg
- tilbakeføring til tidligere dokumenterbar tilstand

Et overordnet prinsipp er at alle endringer om mulig skal gjøres reversible, slik at de i framtida kan la seg tilbakeføre. Endringer og tilføyelser skal kunne fjernes uten at bygningen blir forringet. I praksis kan dette eksempelvis innebære at nye skillevegger festes slik at de lett kan fjernes uten å sette merkbare spor.

Tilbakeføring

Når vernemyndighetene skal vurdere forslag til endringer, vil de ta hensyn til hvilken periode – eventuelt flere perioder – i bygningens historie som fredningen søker å bevare. Hvis det er foretatt endringer i nyere tid, kan det i noen få tilfeller være aktuelt å tilbakeføre bygningen til et tidligere eller opprinnelig utseende. Dette kan gjelde et helt eksteriør, deler av bygningen, enkelte rom eller mindre bygningsdeler og detaljer. Følgende premisser og forutsetninger bør ligge til grunn for at en tilbakeføring skal kunne vurderes:

- Det foreligger sikker, god og tilstrekkelig dokumentasjon (tegninger, fotografier eller lignende) av den opprinnelige situasjonen.
- Tilbakeføring basert på gjetting kan normalt ikke godtas.
- De nyere tilføyelsene som fjernes eller tildekkes, har relativt lav/underordnet verdi.
- Kulturminnet er ikke for sterkt endret. Hus som har fått ny takform, hovedvolum eller lignende bør bevares slik de er. Tilbakeføring av vindustyper og kledning på en bygning med intakt hovedform, kan derimot være aktuelt.

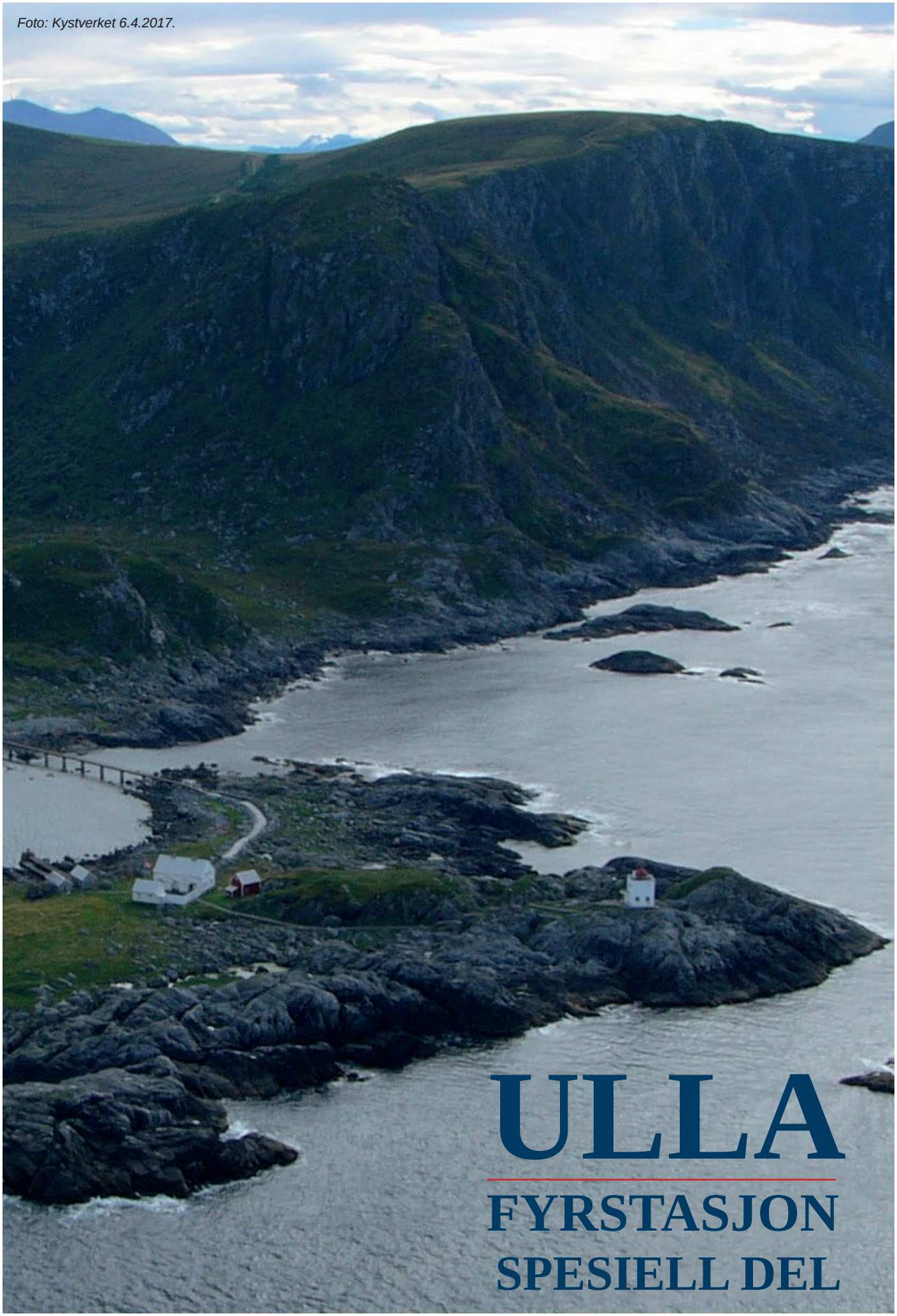
Foto: Kystverket 6.4.2017.

ULLA

FYRSTASJON
SPESIELL DEL

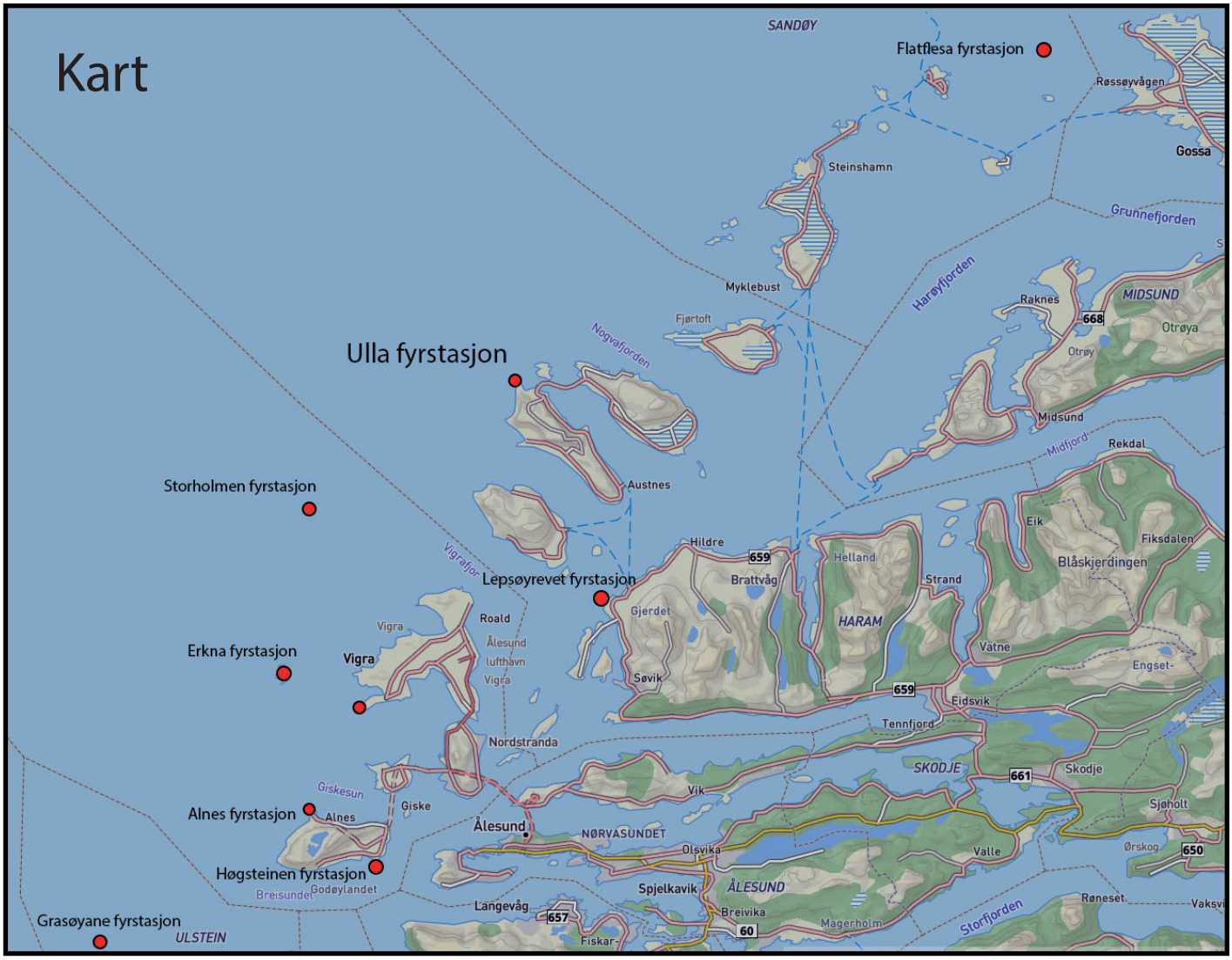

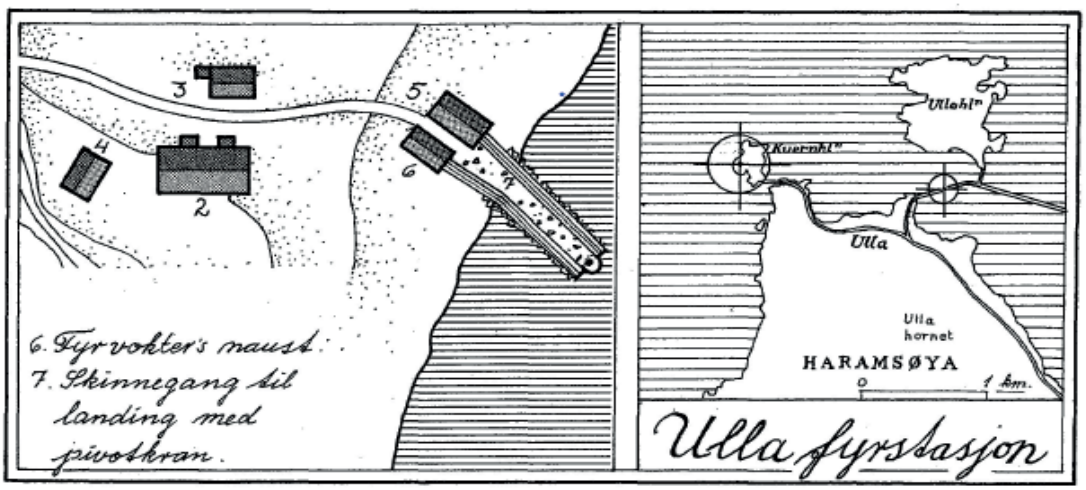

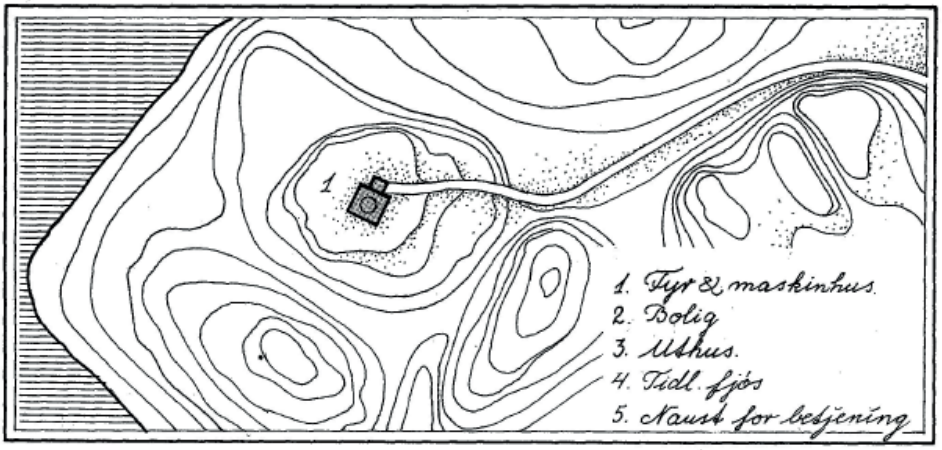

Situasjonskart

Hentet fra fredningsvedtaket.
Tegning: Sven Poulsson.

Kart over fredningsområdet ved Ulla fyrstasjon:

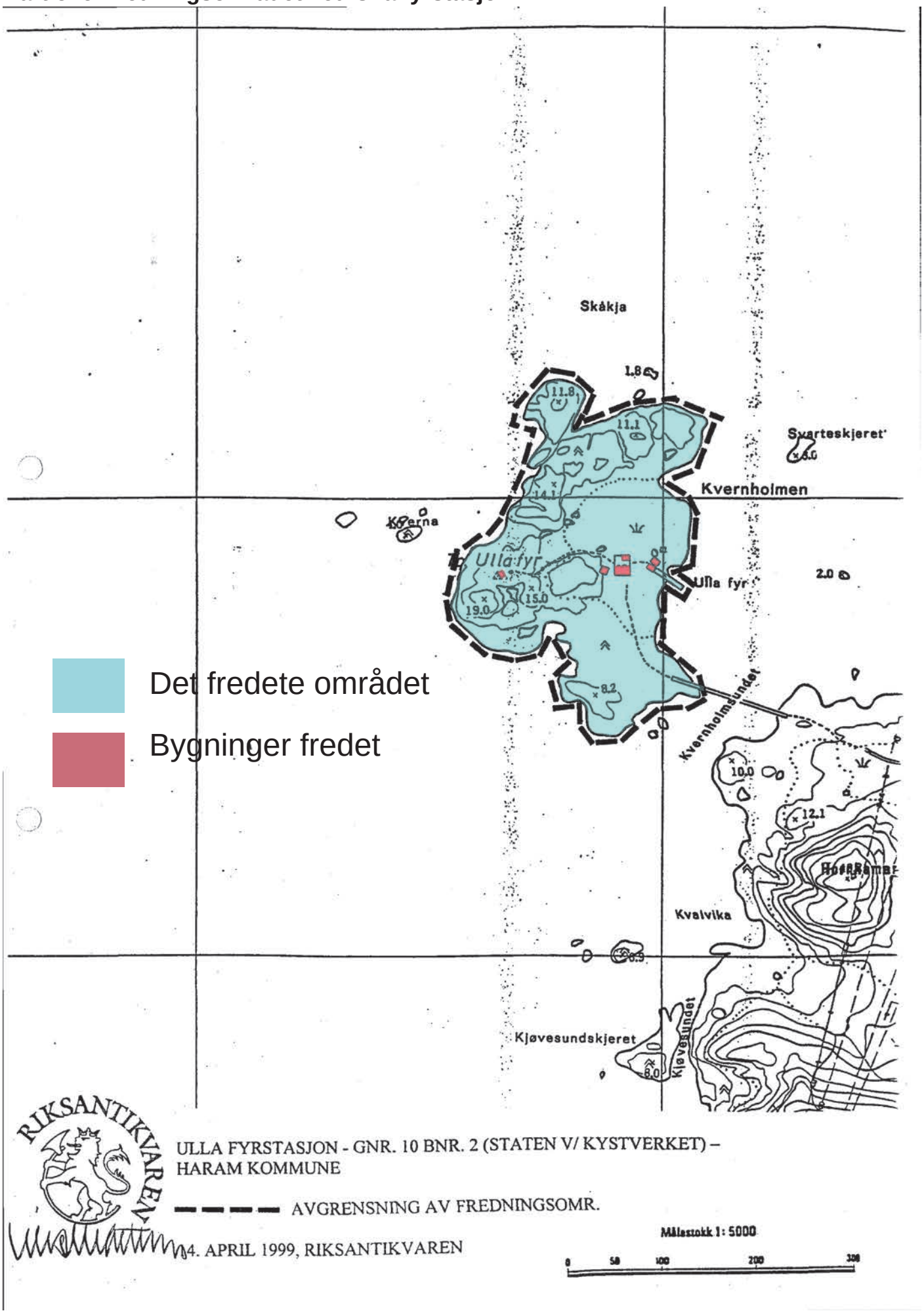

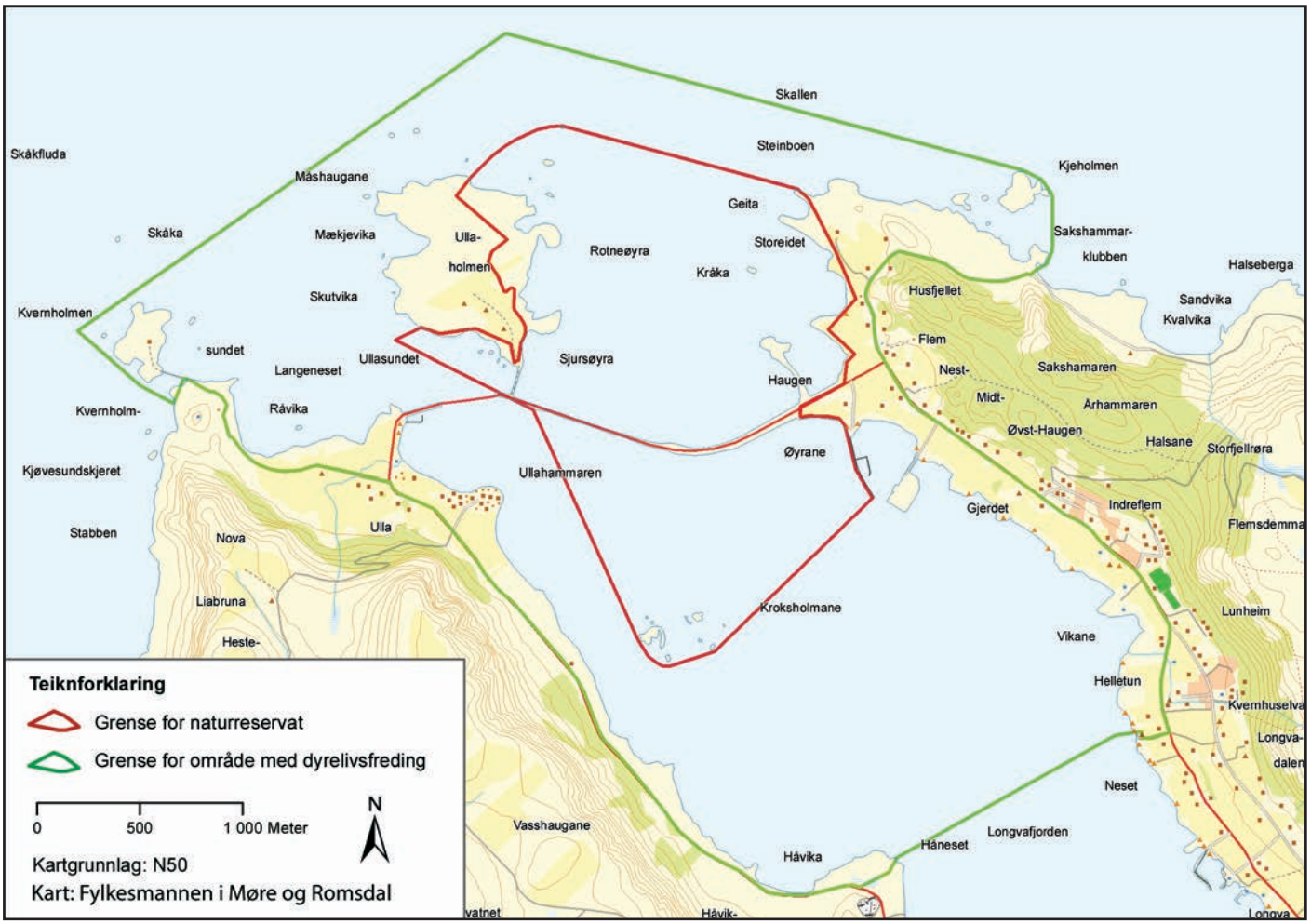

Kart som viser Ullasundet fuglefredningsområde med tilgrensende dyrelivsfredning

Flyfoto av fuglefredningsområdet. Foto: Øyvind Leren.

To bilder fra fuglefredningsområdet. Foto: Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Faktaopplysninger om Ulla fyrstasjon

Eiendomsinformasjon			
Opprettet		1874	
Fylke		Region	Kystverket Midt-Norge
Kommune		1534 Haram	
Fyrlistenummer		34500	
Dato for fredningsvedtak		9. februar 2000	
Andre vernebestemmelser		Forskrift om vern av Ullasundet fuglefredingsområde med tilgrensande dyrelivsfreding, Haram kommune, Møre og Romsdal. FOR-1988-05-27-397. Se side 11.	
Eiendom (kommunenr., gårdsnr., bruksnr.)		1534 / 10 /2,12	
Nummer i Askeladden	87252	Grunneier	Staten v/ Kystverket
Utleie		Ullafyrets venner	

Oversikt over registrerte bygninger og konstruksjoner

Byggnr. i fredn. vedtaket	Bygnings-type	Bygg-status	GAB-nr.	Nummer i Aske-ladden	Verneklasse / §	Omfanget av fredningen
1	Fyr og maskinhus	Intakt	17125089	87252-1	Klasse 1, kultur-minneloven § 15	Fredningen gjelder bygningens eksteriør og interiør.
2	Bolig	Intakt		87252-2	Klasse 1, kml § 15	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hoved-struktur/ romfordeling.
3	Uthus	Intakt		87252-3		Samme som i feltet over
4	Tidl. fjøs	Intakt		87252-4		Samme som i feltet over
5	Naust for betjening	Intakt		87252-5		Samme som i feltet over
6	Fyrvokt-ers naust	Intakt		87252-6		Samme som i feltet over
	Det fredete området				Klasse 1, kml § 19	Fredningsvedtaket omfatter videre et område rundt fyr-stasjonen i henhold til lov om kulturminner § 19. Fredningsområdet omfatter hele øya hvor fyrstasjonen ligger. Fredningsområdet og de fre-dete bygningene er avmerket på vedlagte kart datert 14. april 1999 og påført Riksantikvarens stempel, se side 10.

Litt om fyrstasjonens historikk	Ulla fyr ble opprettet i 1874. Fyret ble bygget for å trygge de rike fiskeriene som gikk for seg i havområdene like utenfor. Behovet for fyret ble aktualisert i 1869. En storm overrasket fiskerne, mange båter forliste og 18 mann omkom. Staten kjøpte et område ved Kvernholmen og satte opp et fyr og en bolig i 1873. Fyrbygningen var 8,3 x 4,5 m med to små rom og et vaktrom på loftet. Arbeidsformann ved byggingen var Arne Folkestad fra Volda. Fyret lyste bare i tiden en drev fiske. Det vil si fra slutten av januar til begynnelsen av april. I 1889-90 skulle brennetida utvides og stasjonen ble gjort om til familiestasjon. Et nytt bolighus, uthus, løe og naust med jordveg ble bygget. I 1898 fikk fyret en ny 4. ordens linse med skjerming av flere klippsektorer. Landingen ble i 1908 forsterket med et landingskar med svingkran. Fyrstasjonen fikk tilgang til elektrisk strøm i 1928. I oktober 1944 ble fyrstasjonen skadet i et alliert flyangrep. Dette førte til store skader på fyrstasjonen. Fyret og den nærliggende boligen brant opp. Et midlertidig opplegg med AGA gasslanterne ble benyttet frem til 1950. Da ble et nytt betongfyr satt opp under ledelse av Elling Ulvestad. I tillegg ble det satt opp et nytt bolighus, naust og et uthus. Det gamle bolighuset ble tatt ned og flyttet til Rotset i Volda. Gangbroa ble satt opp en del år senere. I 1975 ble fyrstasjonen automatisert og avfolket.
Formålet med fredningen	Formålet med fredningen av Ulla fyrstasjon er å bevare et kulturhistorisk og arkitektonisk verdifullt bygningsanlegg tilknyttet sjøfart, fyrvesen og kystkultur med fyrtårn og øvrige bygninger på fyrstasjonen og området rundt fyrstasjonen.
Vernestatus	Fyrstasjonen er fredet etter kulturminneloven §15 (bygninger) og §19 (området). Fyrstasjonen ligger i område med fugle- og dyrelivsfredning. Forskrift om vern av Ullasundet fuglefredingsområde med tilgrensande dyrelivsfreding, Haram kommune, Møre og Romsdal. FOR-1988-05-27-397. Se side 11.
Fra Riksantikvarens fredningsbegrunnelse	Fyrtårnet er en god representant for gjenreisningsfyrene med sitt lave kvadratiske betongtårn. Det store og velproporsjonerte bolighuset har eternittkledning, men husene har ellers beholdt sitt opprinnelige preg både i eksteriør og interiør. Det er spesielt fyret som eksempel på gjenreisningsarkitektur Riksantikvaren legger vekt på når det gjelder fyrstasjonens verneverdi. Riksantikvaren finner videre at det er hjemmel for å frede det avsatte området i henhold til bestemmelsen i § 19. Etter Riksantikvarens oppfatning er det nødvendig å frede det avsatte området for å oppnå hensikten med områdefredningen, nemlig å bevare virkningen av kulturminnene i miljøet.
Fyrstasjonens egenart, sårbarhet og tålegrense	Ulla fyr er et ledfyr. Ulla var opprinnelig et lite fiskefyr og ble senere forbedret med sterkere lys. Stasjonen ligger på en flat og steinrik holme, landfast med gangbro. Bolig, uthus og fjøs danner et lite tun, med en lun plass med levegger mellom bolig og uthus.
Kystverkets føringer for ny bruk og videre utvikling	Fyrstasjonen er for tiden utleid, og fyrstasjonen er godt egnet for ny bruk.

Fyr og maskinhus

Bygningens navn	Fyr og maskinhus
Nummer i Askeladden	87252-1
GAB nr.	180530525
Byggnr. i fredn.vedtak	1
Byggeår	1950
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Fyr og maskinhus
Fredningsomfang	Interiør og eksteriør
Navigasjonsinstallasjon	4. ordens linse

Bygningsbeskrivelse	Fyret og maskinhuset er et lavt, kvadratisk betongtårn med en grunnflate på 6 x 6 m. På taket er det oppført en rødmalt støpejernslykt. Betongveggene er malt hvite. Et lite tilbygg med inngangsdør er plassert på husets nordre vegg.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong på fjell 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Støpt betong 7. Ytterdører: Isolert og panelt ramtredør 8. Vinduer: Enkle vinduer med stålramme og trelister 9. Tak: Flatt betongtak 10. Taktekking: Ingenting, tidl. asfalt 11. Takrenner og nedløp: Integrert i takflate, innvendig nedløp 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med trekledning / plater 16. Etasjeskiller: Støpt betong 17. Innvendige trapper: Åpen tretrapp 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Naturlig ventilasjon via hette(r) i fyrlykt 20. Galleri og balkong: Støpt betonggalleri med betong snøskjerm
Endringshistorikk	Tårnet er autentisk.
Retningslinjer for videre utvikling	Det er verken nødvendig eller ønskelig med bygningsmessige endringer av fyrtårnet. Det skal ikke være adgang til selve navigasjonsinstallasjonen for andre enn Kystverkets personell.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper. Endring av eksisterende eller montering av ny fast innredning / installasjon er søknadspliktig. Dette gjelder også i forbindelse med Kystverkets egen virksomhet.

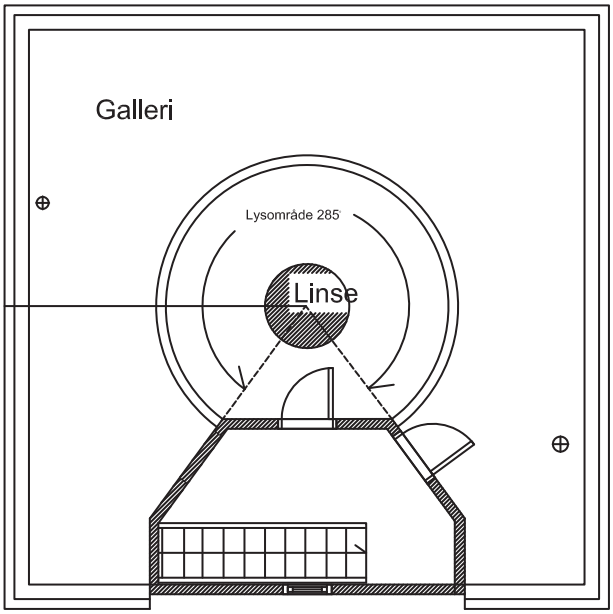

Plan fyrlykt / galleri

Plan 2. etasje

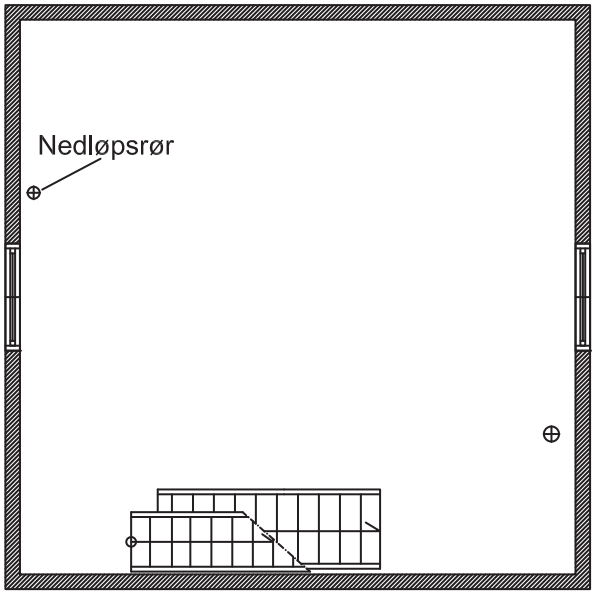

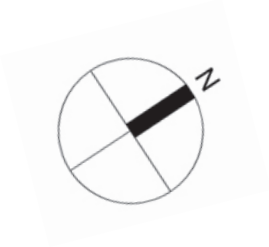

Plan 1. etasje

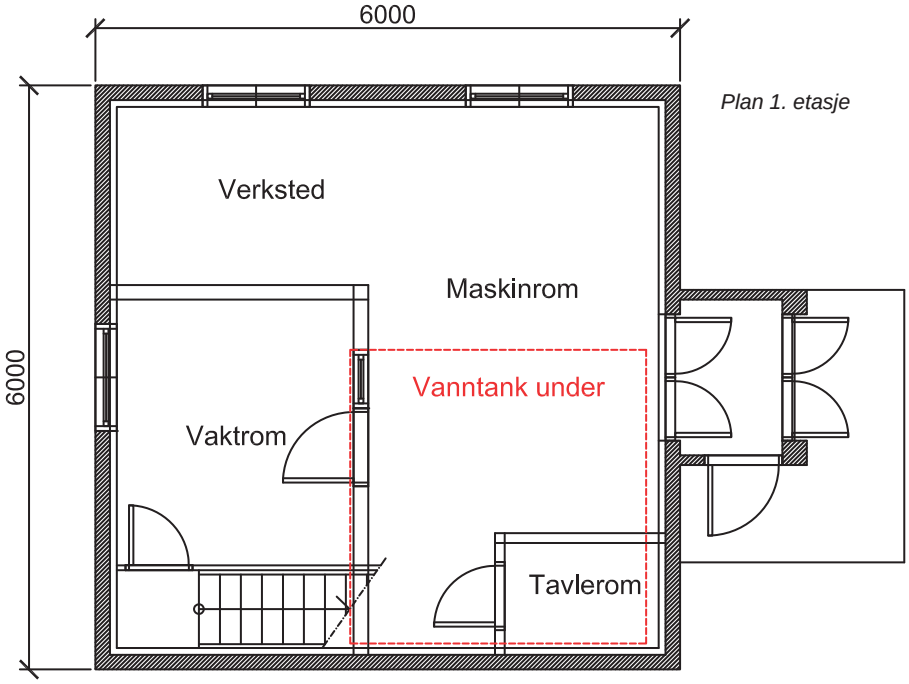

Fasade mot nordøst

Fasadehjørne mot vest

Mot sydøst

Mot nordvest

Under: Trapp opp til fyret med rekkverk

Over: Inngangsparti med flere dører, dobbeldør for maskiner.

Over: Dør inn til vaktrommet. *Under: 2. etasje, stort rom.*

Over: Vaktrommet i 1. etasje. *Under: Avdeling med verksted.*

Under: Trapp mellom etasjene.

Over: Trapp fra 2. etasje til fyrlykt og galleri.

Over: Gang ved lyktehuset, 3. etasje.
Under: Betongoppbygget som rommer gang og inngang til fyrlykt.

Over: Fyrlykt og galleriet med snøskjerm.
Under: Galleri og snøskjerm.

Over: 4. ordens linse.
Under: Støpejernsramme for vinduene i lyktehuset.

Bolig:

Bygningens navn	Bolig
Nummer i Askeladden	87252-2
GAB nr.	180530541
Byggnr. i fredn.vedtak	2
Byggeår	1950
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Bolig (tomannsbolig)
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.

Bygningsbeskrivelse	Boligen ble bygget i 1950, er en tomannsbolig med grunnflate på 15,2 x 8,6 m. Huset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med bølgeeternitt. Vinduene er i hovedsak 2-fags vinduer med smårutete glass. Vindusrammene er malt hvite. Huset har to piper. På langveggen mot nord har huset to tilbygg med pulttak.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Komprimerte steinmasser 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Bindingsverk med trekledning og eternittplater 7. Ytterdører: Isolerte og panelte teakdører, ramtrekonstruksjon 8. Vinduer: Enkle sidehengslete trevinduer med varevindu 9. Tak: Saltak med sperrebind 10. Taktekking: Cembritt bølgeplater 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plast 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med trepanel / plate 16. Etasjeskiller: Tre bjelkelag med bord 17. Innvendige trapper: Åpne og lukkete tretrapper 18. Piper og ildsteder: to murte og pussete pipestokker 19. Luker og ventilasjon: Enkelte ventilhetter i yttervegg, naturlig ventilasjon 20. Galleri og balkong: Ingen
Endringshistorikk	Det har skjedd enkelte justeringer av planløsning i kjeller og 1. etasje, bl.a. åpning/fjerning av vegger mellom de fire stuene.
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.

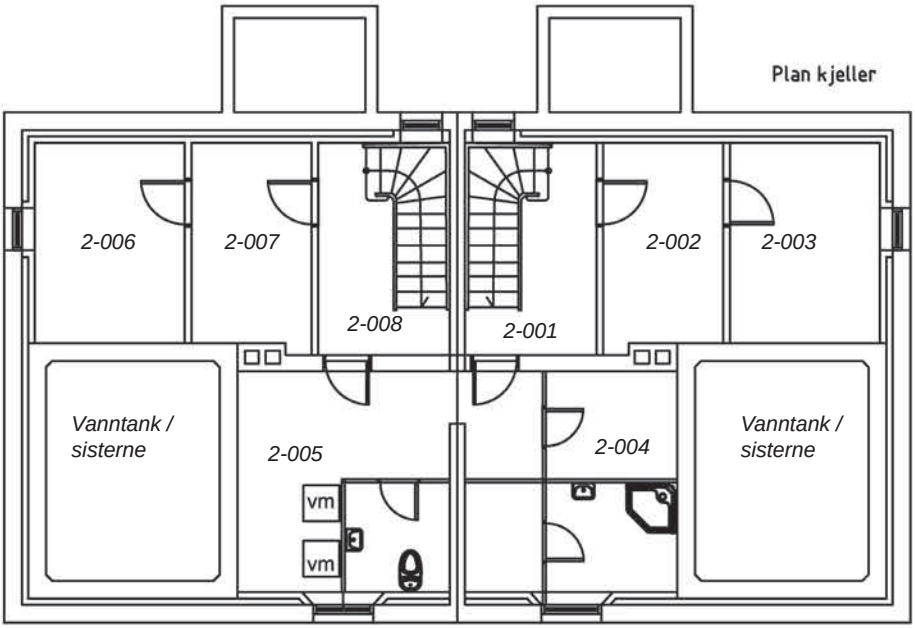

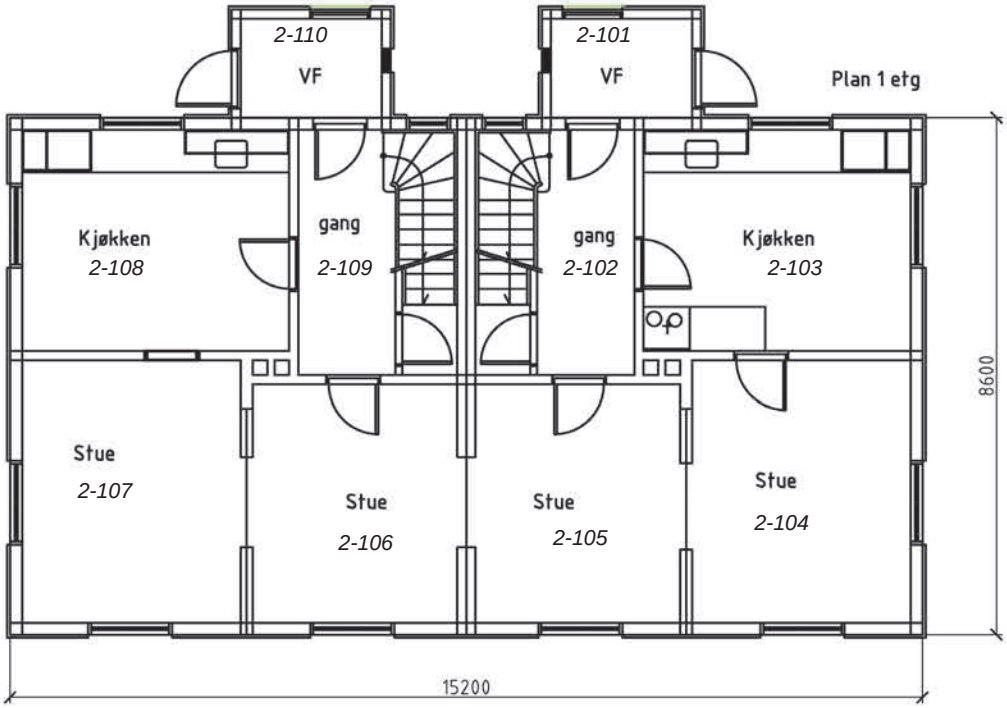

Plan 2 etg

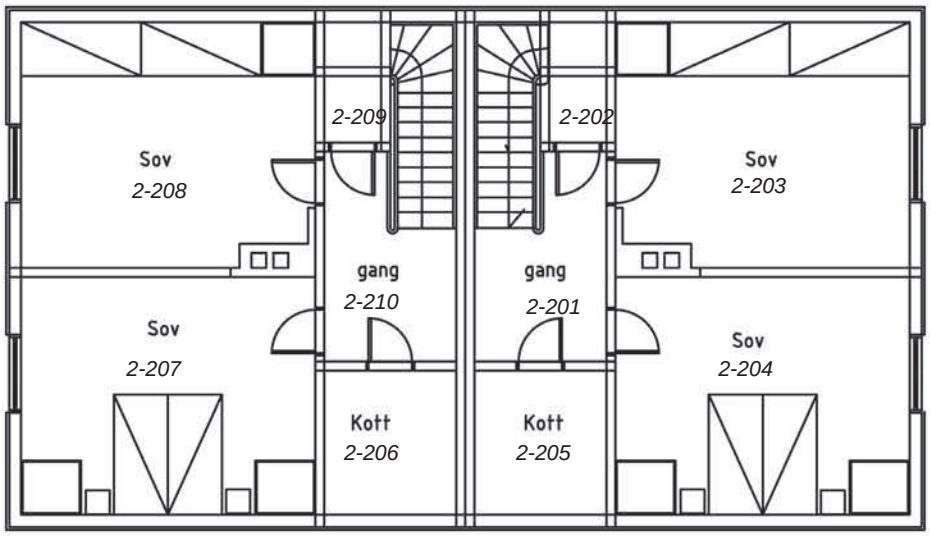

Rev. 15.12.17

Boligen sett fra adkomstveien fra syd

Over: Fasade mot syd.

Over: Boligens fasade mot øst
Under: En av inngangstilbyggene mot nord. (Tidligere tomannsbolig).

Over: Fasade mot vest

Over: Inngang til den østligste halvdelen av boligen
Under: Mellomrom mellom inngangspartiene.

Under: Fasade mot nord.

Over: Rom i kjeller med trapp, 2-008. *Under: 2-007.* *Over: Rom 2-008 sett fra motsatt side.*

Over: Rom 2-007.
Under: Lager og bereder.

Over: Rom 2-006.
Under: 2-005.

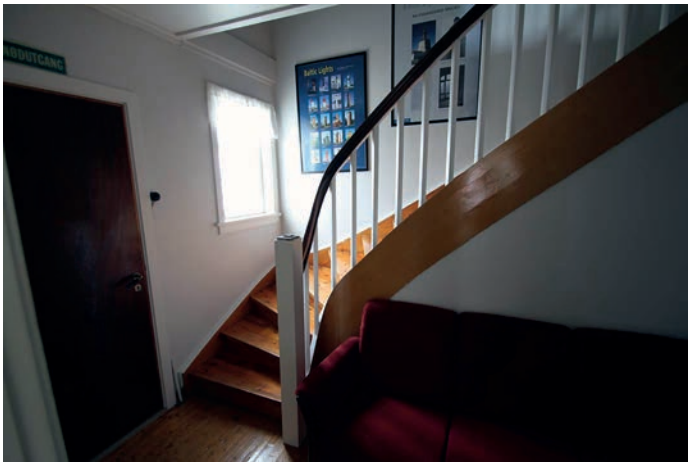

Over: Gang, 2-109.
Under: Kjøkken 2-108.

Over: Fra gang 2-109.
Under: Eldre inventar i kjøkkenet 2-108.

Under: Stue 2-104.

Under: Stue 2-105.

Under: Spisestue / oppholdsrom 2-106.

Under: Oppholdsrom 2-107.

Over: Soverom 2-207.
Under: Soverom 2-208.

Under: Soverom 2-204.

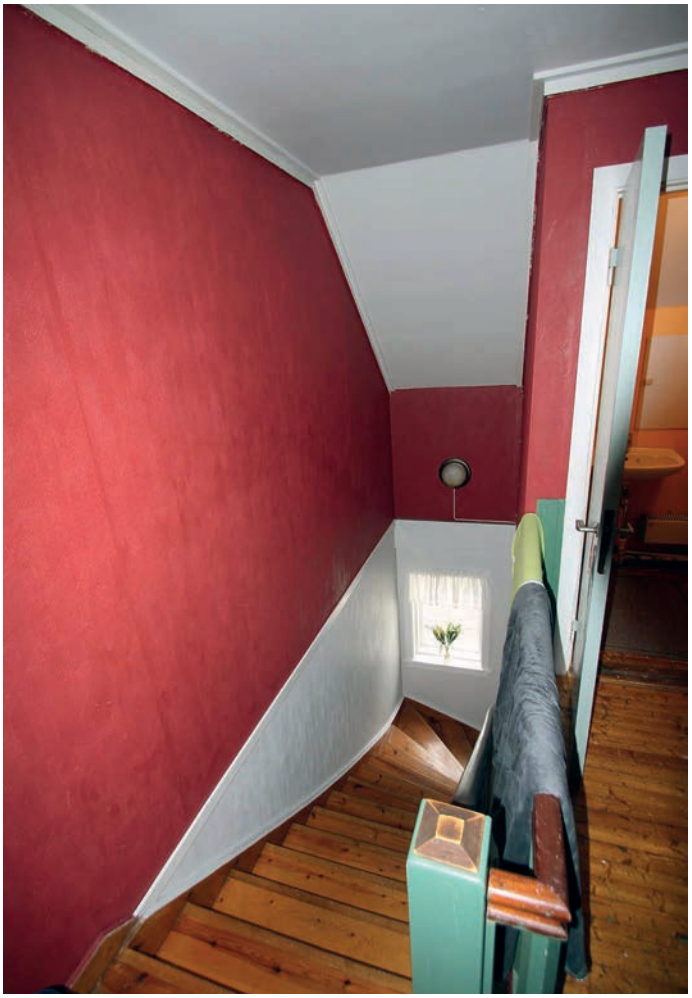

Trapp opp til gang 2-202.

Under: Soverom 2-203.

Til høyre: Kott med senger.

Uthus

Bygningens navn	Uthus
Nummer i Askeladden	87252-3
GAB nr.	180530568
Byggnr. i fredn.vedtak	3
Byggeår	1950
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Uthus
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.

Bygningsbeskrivelse	Uthuset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med bølgeeternitt. Uthuset har hvitmalte, doble dører på langveggen. Et lite tilbygg med pulttak er bygget inntil den vestre gavlveggen.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Komprimerte steinmasser 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Tregulv på bjelkelag 6. Yttervegger: Bindingsverk med trekledning og eternittplater 7. Ytterdører: Uisolerte og panelte ramtredører, malt hvite 8. Vinduer: Tofags sidehengslete, enkle trevinduer med sprosser 9. Tak: Saltak med sperrebind 10. Taktekking: Cembritt bølgeplater 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plast 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med trekledning 16. Etasjeskiller: Bjelkelag og golvbord 17. Innvendige trapper: Åpne tretrapper 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: naturlig 20. Galleri og balkong: Ingen
Endringshistorikk	Nye ytterdører, og relativt ny taktekking.
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.

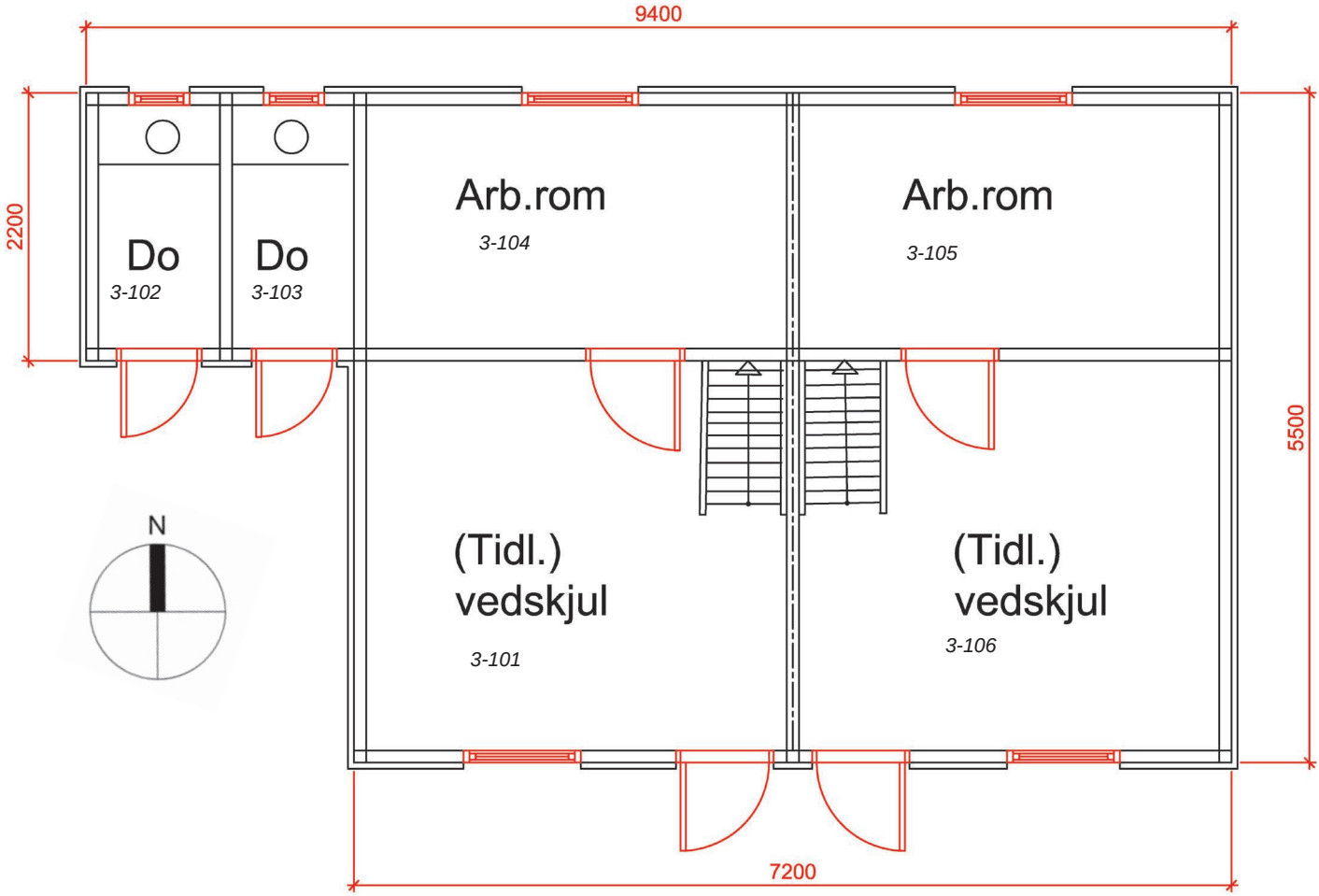

Under: Uthusets fasade mot nord.

Under: Fasade mot syd.

Under: Fasaden mot øst.

Under: Deler av fasade møt vest, tilbygget med doer.

Under: Inngang til doene.

Over: Oppholdsrom 3-101.

Over: Arbeidsrom 3-104. Under: Vindu i verkstedet 3-106.

Under: Loftet.

Over: Verksted 3-106.

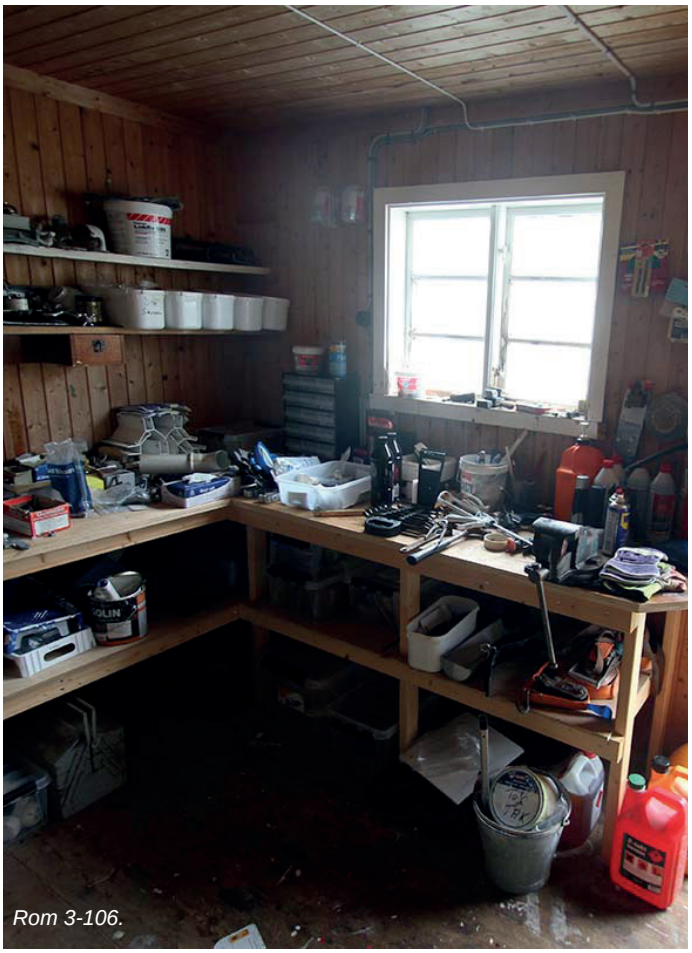

Rom 3-106.

Rom 3-105.

Tidligere fjøs

Bygningens navn	Tidligere fjøs
Nummer i Askeladden	87252-4
GAB nr.	80530533
Byggnr. i fredn.vedtak	4
Byggeår	1890
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Fjøs
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.

Bygningsbeskrivelse	Det tidligere fjøset har grunnmur i huggen stein. Huset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene og taket er henholdsvis kledd og tekket med bølgeeternittplater.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell / komprimerte steinmasser 2. Fundament: Naturstein og betong 3. Grunnmur: Naturstein 4. Utvendige trapper og ramper: Gressbakke 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Bindingsverk og laft med trekledning 7. Ytterdører: Labankdører 8. Vinduer: Enkle, sidehengslete trevinduer med sprosser 9. Tak: Saltak / sperrebukker 10. Taktekking: Cembritt bølgeplater 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plast 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Laft i fjøs, ellers bindingsverk, noe platekledd 16. Etasjeskiller: Bjelkelag med golvbord 17. Innvendige trapper: Åpen tretrapp 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Naturlig ventilasjon
Endringshistorikk	Taktekking og vinduer er skiftet, tilbygg er lagt til som garasje for liten traktor.
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.

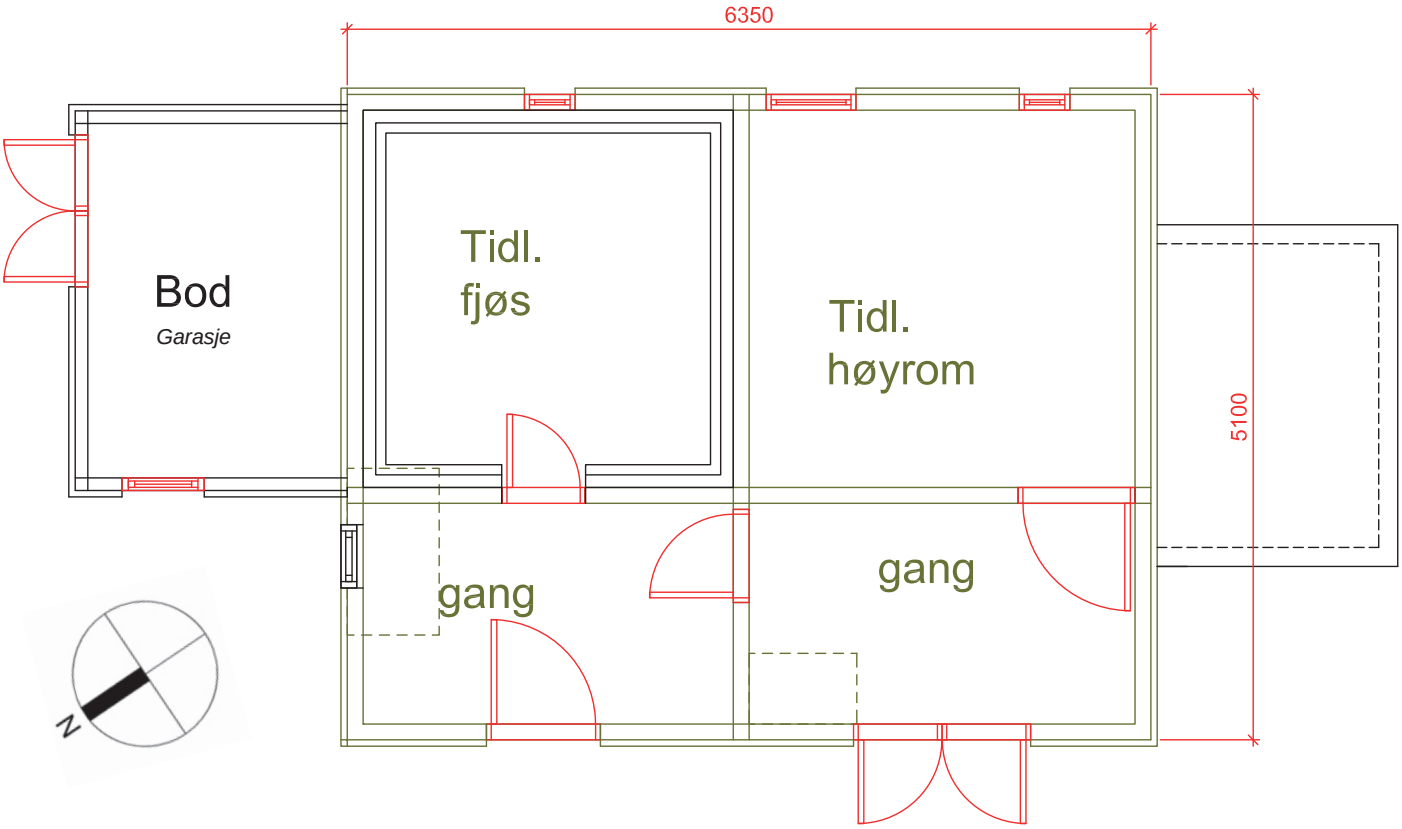

Fasadehjørne mot øst

Fasade mot vest

Mot øst

Fra traktorgarasjen

Fasade mot syd

Fra arbeidsrom

Inn til fjøset

Loftet over fjøset

Naust for betjening

Bygningens navn	Naust for betjening
Nummer i Askeladden	87252-5
GAB nr.	180530576
Byggnr. i fredn.vedtak	5
Byggeår	1950
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Naust
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.

Bygningsbeskrivelse	Naustet har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med bølgeeternitt-plater. Taket er tekket med grå bølgeeternitt. Dørene er rødmalte med hvitmalte lister. Til naustet er det båtopptrekk med skinner.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Komprimerte steinmasser 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Tregulv på bjelkelag 6. Yttervegger: Bindingsverk med trekledning og eternittplater 7. Ytterdører: Labank, malt røde 8. Vinduer: Lysplater (foran åpninger hvor det opprinnelig var vinduer) 9. Tak: Saltak med sperrebind 10. Taktekking: Cembritt bølgeplater 11. Takrenner og nedløp: Ingen 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Ingen 16. Etasjeskiller: Bjelkelag med bord 17. Innvendige trapper: Åpen tretrapp 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Naturlig ventilasjon
Endringshistorikk	Ytterveggene er kledd med eternittplater, vinduer fjernet og original taktekking byttet ut.
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper. Når det blir behov for større istandsetting, må det vurderes om eksisterende uttrykk skal videreføres, eller om det skal gjøres en tilbakeføring til et tidligere, dokumentert uttrykk. Tiltaket vil være søknadspliktig.

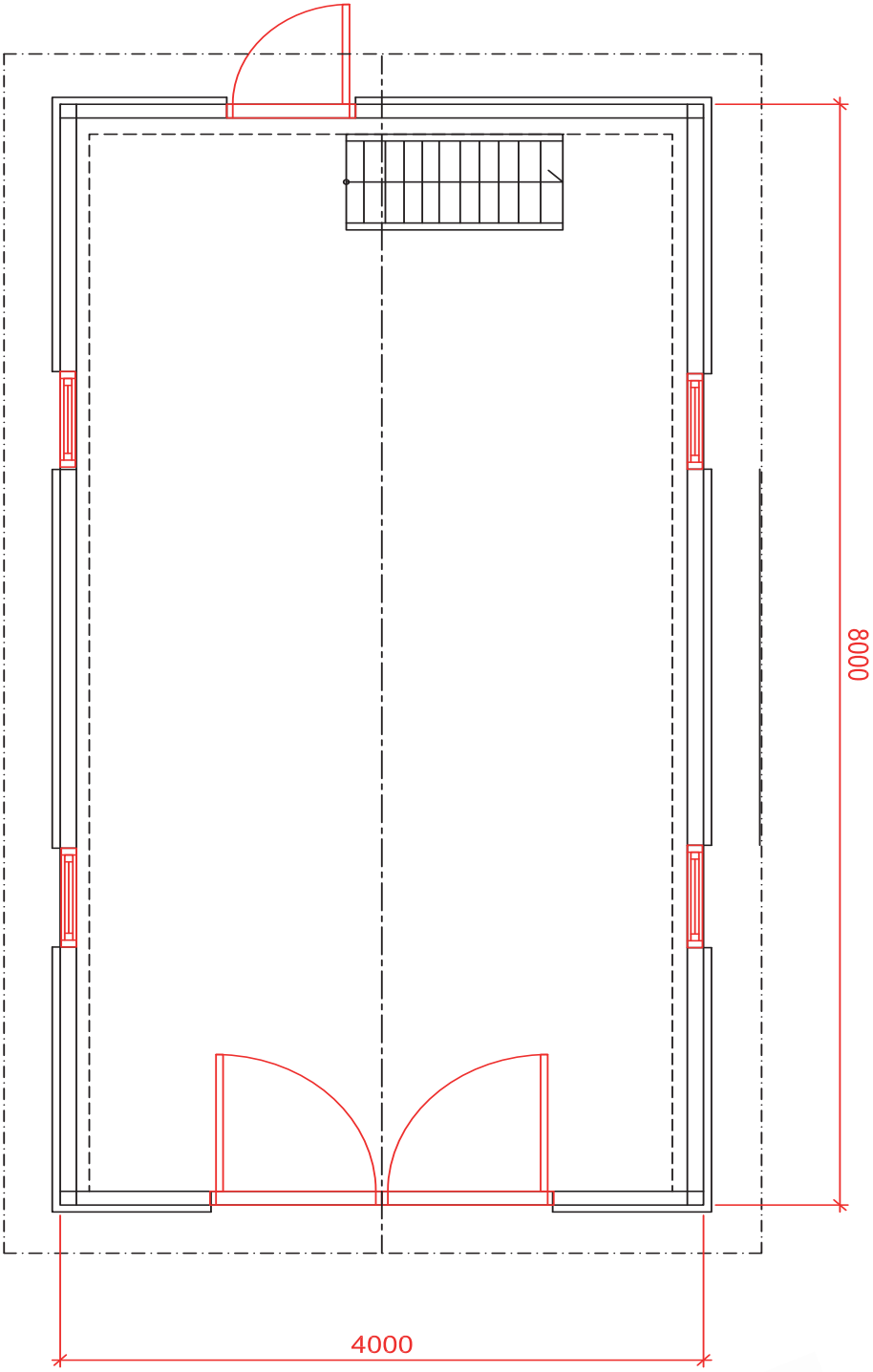

Mot nordvest

Mellom naustene

Mot sjøen

Loftsluke mot nordvest

Fasade mot sydvest

Panorama med naustene, boligen og uthuset. Fyret i bakgrunnen.

Mot sydvest

Under: Loftet over naustet.

Under: Interiør i naustet.

Fyrvokterens naust

Bygningens navn	Fyrvokterens naust
Nummer i Askeladden	87252-6
GAB nr.	180530584
Byggnr. i fredn.vedtak	6
Byggeår	1874
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet
Opprinnelig funksjon	Naust
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.

Bygningsbeskrivelse	Naustet er grindbygget og har saltak. Veggene er kledd med bølgeeternittplater. Taket er tekket med kvadratiske, diagonalstilte skiferheller. Dørene er rødmalte med hvite lister.
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Komprimerte steinmasser 2. Fundament: Naturstein og betong 3. Grunnmur: Naturstein 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong på to sider 5. Gulv på grunn: Trebjelkelag med kryperom 6. Yttervegger: Grindbygget bindingsverk med trepanel og eternittplater 7. Ytterdører: Labank. 8. Vinduer: Ingen 9. Tak: Saltak med porter/ grinder. 10. Taktekking: Diagonalstilt rektangulær skifer 11. Takrenner og nedløp: Ingen 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Ingen 16. Etasjeskiller: Bjelker 17. Innvendige trapper: Åpen tretrapp 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Naturlig ventilasjon
Endringshistorikk	Bygningen er kledd med eternittplater, dører er skiftet.
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper. NB: Feil dørmateriale, bør skiftes til kjerneved.

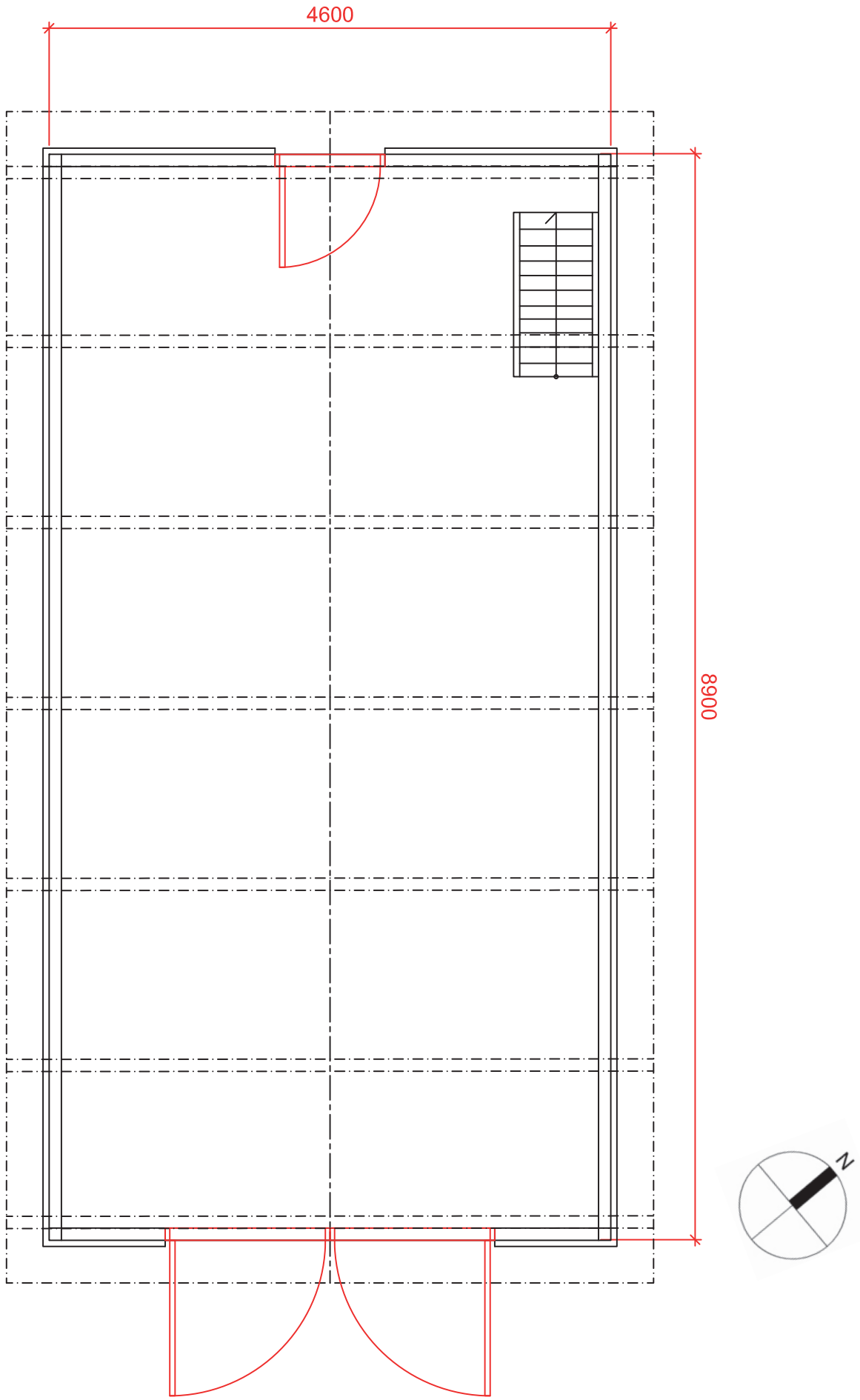

Grindbygget naust

Over: Fasadehjørne mot vest.
Under: fasade mot nordøst.

Over: Fasade mot sydøst.
Under: Mot nordvest.

Under: Interiøret med grindkonstruksjonen.

Det fredete området

Fra Riksantikvarens fredningsvedtak:

Omfanget av fredningen:
Fredningsvedtaket omfatter videre et område rundt fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner § 19. Fredningsområdet omfatter hele øya hvor fyrstasjonen ligger.

Fredningsområdet og de fredete bygningene er avmerket på vedlagte kart datert 14. april 1999 og påført Riksantikvarens stempel, se side 10. Innenfor fredningsområdet er det foruten bygningene kulturminner som hvitmalt levegg i tre, betongtrapper, rødmalt stangjernsrekkverk, betongbelagt gårdsplass og landing i betong med kran.

Formålet med fredningen: . Etter Riksantikvarens oppfatning er det nødvendig å frede det avsatte området for å oppnå hensikten med områdefredningen, nemlig å bevare virkningen av kulturminnene i miljøet.

Fredningsbestemmelser: Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre anleggets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen. Fredningen skal ikke være til hinder for den tekniske drift av fyrstasjonen.

Kystverkets kommentarer:

Skjøtsel av området: Ved skjøtsel av uteområdet skal det tas utgangspunkt i nåværende, eventuelt tidligere situasjon. Eventuell ny beplantning skal ikke tilføre planter som ikke hørte hjemme på fyrstasjonen da den var bemannet.

Skilting: All utendørs skilting er søknadspliktig. Det skal legges opp til en nøktern og enhetlig bruk av skilting. Skiltingen skal være i tråd med Kystverkets retningslinjer for skilting, og hovedformålet er formidling av fyrstasjonens historie. Andre offentlige myndigheters skilting skal i størst mulig grad tilpasses Kystverkets skilting.

Annet:

Oversikt over Kystverkets fyrstasjoner

Region	Fredete fyrstasjoner	Bygninger	Ikke fredete fyrstasjoner	Bygninger	SUM
Sørøst	20	i Kystverkets eie	8	i Kystverkets eie	28
	Torbjørnskjær		Struten		
	Homlungen		Strømtangen Fredrikstad		
	Færder		Digerudgrunnen		
	Store Færder (ruin)		Steilene		
	Svenner		Tvistein		
	Stavernsodden		Langøytangen	delvis	
	Jomfruland		Songvår		
	Strømtangen Kragerø		Søre Katland		
	Stavseng				
	Lyngør				
	Ytre Møkkalasset				
	Store Torungen				
	Lille Torungen				
	Homborsund				
	Grønningen				
	Oksøy				
	Ryvingen				
	Hatholmen				
	Lindesnes				
	Lista				
Vest	12		11		23
	Eigerøy	delvis	Lille Prestskjær		
	Feistein		Viberodden		
	Kvitsøy		Flatholmen		
	Geitungen		Fjøløy		
	Utsira		Ryvarden	delvis	
	Røværsholmen		Holmengrå		
	Slåtterøy		Kvanhovden		
	Hellisøy		Hendanes		
	Utvær		Ulvesund		
	Geita		Skongenes		
	Ytterøyane		Kråkenes		
	Stabben				
Midt-Norge	19		16		35
	Runde		Svinøy		
	Grasøyane		Flåvær		
	Hogsteinen		Lepsøyrev		
	Alnes	delvis	Erkna		
	Ulla		Storholmen		
	Ona	delvis	Flatflesa		
	Kvitholmen		Bjørnsund		
	Grip		Hestskjær		
	Haugjegla		Stavenes		
	Sletringen		Tyrhaug		
	Sula	delvis	Skalmen		
	Vingleia		Terningen		
	Halten		Finnvær		
	Kjeungskjær		Asenvågøy		
	Kaura		Grinna		
	Buholmråsa		Gjeslingene		
	Kya				
	Nordøyan				
	Sklinna				
Nordland	10		8		18
	Bremstein		Ytterholmen		
	Åsvær		Træna		
	Myken		Kalsholmen		
	Landegode		Tennholmen		
	Måløy-Skarsholmen		Barøy		
	Tranøy		Moholmen		
	Skrova		Glåpen		
	Skomvær		Værøy		
	Anda				
	Andenes				
Troms og Finnmark	7		3		10
	Hekkingen		Torsvåg		
	Fugløykalven		Fruholmen		
	Slettnes		Helnes		
	Kjølnes				
	Makkaur				
	Vardø				
	Bøkfjord				Tils.
Totalt antall	68		46		114

Senter for eiendom og kultur
28.06.2012

SAKSBEHANDLER
`førstekonsulent Liv Nygaard
DERES REF.

VÅR REF.
99/01083-7
Ark. B-323

INNVALGSTELEFON
22 94 04 93
DERES DATO

VÅR DATO
- 9 FEB. 2000

TELEFAKS
22 94 04 07

Likelydende brev til:

- Kystdirektoratet
- Kystverket 3. distrikt
- Haram kommune
- Møre og Romsdal fylkeskommune

ULLA FYRSTASJON - GNR. 10 BNR. 2
(STATEN V/ KYSTDIREKTORATET) - HARAM KOMMUNE

VEDTAK OM FREDNING MED HJEMMEL I LOV OM KULTURMINNER §§ 15 OG 19, JFR.§ 22

Med hjemmel i lov om kulturminner av 9. juni 1978 nr. 50 §§ 15 og 19, jfr. § 22, fatter herved Riksantikvaren vedtak om fredning av Ulla fyrstasjon, gnr. 10 bnr. 2.

Myndighet til å fatte vedtak om fredning er delegert fra Miljøverndepartementet til Riksantikvaren ved departementets vedtak av 30. juni 1989 med endringer fastsatt 23. desember 1992.

Omfanget av fredningen

Fredningsvedtaket omfatter fyrtårnet med fyrlykt og øvrige bygninger på fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner § 15:

1. Fyr og maskinhus
2. Bolig
3. Uthus
4. Tidl. fjøs
5. Naust for betjening
6. Fyrvokters naust

Tallene refererer seg til vedlagte kart fra «Norges fyr» (Bjørkhaug, Poulsson - Oslo 1986), vedlegg 2.

Fredningen gjelder fyrtårnets eksteriør og interiør, og de øvrige bygningenes eksteriør samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/romfordeling.

Dronningensgate 13
Postboks 8196 Dep, 0034 Oslo
Dok.navn: \\rasrv5\lbn\fyr\møreogromsdal\ulla\vedtak.doc
Telefon: 22 94 04 00 Telefaks: 22 94 04 04 Internett: riksantikvaren@ra.dep.no

Fredningsvedtaket omfatter videre et område rundt fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner § 19. Fredningsområdet omfatter hele øya hvor fyrstasjonen ligger.

Fredningsområdet og de fredete bygningene er avmerket på vedlagte kart datert 14. april 1999 og påført Riksantikvarens stempel, vedlegg 1.

Formålet med fredningen

Formålet med fredningen av Ulla fyrstasjon er å bevare et kulturhistorisk og arkitektonisk verdifullt bygningsanlegg tilknyttet sjøfart, fyrvesen og kystkultur med fyrtårn og øvrige bygninger på fyrstasjonen og området rundt fyrstasjonen.

Fredningsbestemmelser

De følgende fredningsbestemmelsene er fastsatt med hjemmel i lov om kulturminner §§ 15 og 19. Bestemmelsene gjelder i tillegg til kulturminnelovens bestemmelser om vedtaksfredete kulturminner fra nyere tid samt forskrift om faglig ansvarsfordeling.

1. Riving
Det er ikke tillatt å rive bygningene eller deler av disse.

2. Ombygging
a) Fyrtårn
Det er ikke tillatt å bygge om bygningens eksteriør eller interiør.

b) Øvrige bygninger
Det er ikke tillatt å bygge om bygningenes eksteriør eller interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/romfordeling.

3. Utskifting av materiale mm.
a) Fyrtårn
Utskifting av bygningselementer eller materialer, forandring av overflater eller annet arbeid utover vanlig vedlikehold i bygningens eksteriør eller interiør, er ikke tillatt.

b) Øvrige bygninger
Utskifting av bygningselementer eller materialer, forandring av overflater eller annet arbeid utover vanlig vedlikehold i bygningenes eksteriør, er ikke tillatt.

4. Tilbakeføring
Tilbakeføring til opprinnelig eller tidligere utseende kan tillates under forutsetning av at tiltaket kan gjøres på dokumentert grunnlag og etter godkjennelse av forvaltningsmyndighet.

5. Vedlikehold
Vedlikehold og istandsetting skal utføres med tradisjonelle materialer og metoder tilpasset bygningenes egenart og opprinnelige bygningstekniske løsninger.

6. Det fredete området
Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre anleggets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen.

7. Fredningen skal ikke være til hinder for den tekniske drift av fyrstasjonen.

Følger av fredningen

Når det gjelder behandling av fredete områder, bygninger og anlegg, vises det til bestemmelsene i lov om kulturminner §§ 15a-19 og 21 samt fredningsbestemmelsene over.

I henhold til Miljøverndepartementets vedtak om delegering av 30. juni 1989 med endringer av 23. desember 1992 er forvaltningen av fredete områder, bygninger og anlegg lagt til den enkelte fylkeskommune. Riksantikvaren er klageinstans for enkeltvedtak fattet av fylkeskommunen, jfr. forvaltningsloven § 28.

I henhold til lov om kulturminner §§ 15a og 19 kan departementet i særlige tilfelle gi dispensasjon fra fredningen for tiltak som ikke medfører vesentlige inngrep i det fredete kulturminnet eller området. Denne dispensasjonsmyndigheten er i henhold til forskrifter av 23. desember 1992 delegert til den enkelte fylkeskommune.

Fredningen medfører at det må søkes om tillatelse til å sette i verk alle typer bygningsmessige arbeider og utomhusarbeider utover vanlig vedlikehold innenfor det fredete området. Søknad om tillatelse skal sendes fylkeskommunen som avgjør om tiltaket kan iverksettes. Er det tvil om et tiltak er å anse som vanlig vedlikehold, skal fylkeskommunen kontaktes.

Det er eier som har ansvaret for det løpende vedlikehold av fredete bygninger, anlegg og områder.

Bakgrunn for fredningssaken

Fredningen av Ulla fyrstasjon har sin bakgrunn i et samarbeid mellom Kystdirektoratet og Riksantikvaren om utarbeidelse av en plan for bevaring og bruk av fyrstasjonene i landet. På grunnlag av planen er det valgt ut et representativt utvalg av landets fyrstasjoner som skal vernes gjennom fredning.

Fyrstasjonene langs kysten er markante kulturminner som på en spesiell måte er med på å karakterisere Norge som kyst- og sjøfartsnasjon. Fyrstasjonene har både kulturhistorisk og arkitektonisk verdi; kulturhistorisk ved deres tilknytning til

sjøfart, fyrvesen og kystkultur og arkitektonisk ved deres særegne form og plassering. Oppbyggingen og utviklingen av et landsomfattende fyrsystem med over 200 fyrstasjoner spredt langs hele kysten, er et av de mest omfattende prosjekter den norske stat har gjennomført.

I dag er fyrstasjonene utsatt for store forandringer med hensyn til bruk og drift. Dette har gjort det nødvendig å ta stilling til hvilke fyrstasjoner som skal bevares i sin nåværende form. Gjennom fredning vil Riksantikvaren legge antikvariske prinsipper og retningslinjer til grunn for den videre behandling og bruk av fyrstasjonene. Dessuten ønsker Riksantikvaren at fyrstasjonene skal ha fredningsstatus som kulturminner av nasjonal verdi og interesse.

Eiendomsforhold. Reguleringsmessig status

Staten v/ Kystdirektoratet står som eier av Ulla fyrstasjon.

Ulla fyrstasjon ligger i et område som er regulert til flere ulike formål etter plan- og bygningsloven. Fyrbygningene ligger i et område som er regulert til byggeområde; bygninger statens fyrvesen. Veien gjennom området er regulert til gangvei/fortau mens hoveddelen av kystverkets eiendom er regulert til spesialområde med formål friluftsområde. Området har vært dyrelivsfredet (artsvern) etter lov om naturvern siden 1981.

Ulla fyrstasjon som kulturminne. Beskrivelse av anlegget

Ulla fyrstasjon ligger på Kværnholmen ved Haramøya omgitt av et steinete kulturlandskap. Fyrstasjonen ble opprettet i 1874 og er et ledfyr. Ulla var opprinnelig et lite fiskefyr og ble senere forbedret med sterkere lys. Bebyggelsen med bolig og uthus ligger harmonisk samlet i landskapet med fyrtårnet et stykke unna. Fyrstasjonen ble bombet i 1944 og fikk store skader. Fyret og boligen brant ned til grunnen, men ble gjenreist i 1950. Uthuset, fjøset og naustene fra før gjenreisningen i 1950 er likevel bevart.

Fyret og maskinhuset (1) er et lavt, kvadratisk betongtårn med en grunnflate på 6 x 6 m. På taket er det oppført en rødmalt støpejernslykt. Betongveggene er malt hvite. Et lite tilbygg med inngangsdør er plassert på husets nordre vegg.

Boligen (2), som ble bygget i 1950, er en tomannsbolig med grunnflate på 15,25 x 8,65 m. Huset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med bølgeeternitt. Vinduene er i hovedsak 2-fags vinduer med smårutete glass. Vindusrammene er malt hvite. Huset har to piper. På langveggen mot nord har huset to tilbygg med pulttak.

Uthuset (3) har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med bølgeeternitt. Uthuset har hvitmalte, doble dører på langveggen. Et lite tilbygg med pulttak er bygget inntil den vestre gavlveggen.

Det tidligere fjøset (4) har grunnmur i huggen stein. Huset har bindingsverks-konstruksjon og saltak. Veggene og taket er henholdsvis kledd og tekket med bølgeeternittplater.

Begge naustene (5, 6) har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med bølgeeternittplater. Taket til naustet som står lengst mot vest, er tekket med grå bølgeeternitt. Det andre nausttaket er tekket med kvadratiske skiferheller. Dørene er rødmalte med hvitmalte lister. Til det ene naustet er det båtopptrekk med skinner.

Innenfor fredningsområdet er det foruten bygningene kulturminner som hvitmalt levegg i tre, betongtrapper, rødmalt stangjernsrekkverk, betongbelagt gårdsplass og landing i betong med kran.

Fyrstasjonen ble automatisert og avfolket i 1975.

Nærmere beskrivelse

For nærmere beskrivelse av Ulla fyrstasjons historie vises det til vedlagte utdrag fra «Norges fyr» (Bjørkhaug og Poulsson - Oslo 1986), vedlegg 2.

Vurdering av kulturminnet. Begrunnelse for fredningsvedtaket

«Nasjonal verneplan for fyrstasjoner»s vurdering

I "Nasjonal verneplan for fyrstasjoner" er det gitt følgende vurdering av Ulla fyrstasjon:

«Fyrtårnet er en god representant for gjenreisningsfyrene med sitt lave kvadratiske betongtårn. Det store og velproporsjonerte bolighuset har eternittkledning, men husene har ellers beholdt sitt opprinnelige preg både i eksteriør og interiør.»

Det følger av lov om kulturminner § 15 at Riksantikvaren kan frede byggverk og anlegg eller deler av dem av kulturhistorisk eller arkitektonisk verdi. Videre kan Riksantikvaren i henhold til lov om kulturminner § 19 frede et område rundt et fredet kulturminne så langt det er nødvendig for å bevare virkningen av kultur-minnet i miljøet.

På bakgrunn av vurderingen ovenfor finner Riksantikvaren at Ulla fyrstasjon er et så verdifullt bygningsanlegg i både kulturhistorisk og arkitektonisk sammenheng at det oppfyller betingelsene for fredning etter bestemmelsen i § 15. Det er spesielt fyret som eksempel på gjenreisningsarkitektur Riksantikvaren legger vekt på når det gjelder fyrstasjonens verneverdi.

Riksantikvaren finner videre at det er hjemmel for å frede det avsatte området i henhold til bestemmelsen i § 19. Etter Riksantikvarens oppfatning er det

nødvendig å frede det avsatte området for å oppnå hensikten med områdefredningen, nemlig å bevare virkningen av kulturminnene i miljøet.

Saksgang frem til fredningsvedtaket

Varsel om igangsettelse av fredningssak ble i samsvar med lov om kulturminner § 22.1 meddelt Kystverket 3. distrikt, Haram kommune og Møre og Romsdal fylkeskommune i brev av 6. september 1995. Samtidig ble meldingen kunngjort i Tidens Krav og Sunnmørsposten. Det er ikke kommet inn uttalelser til varselet.

Det ble deretter utarbeidet fredningsforslag som ble sendt på høring til berørte parter i brev av 25. mai 1999. Forslaget ble samtidig lagt ut til offentlig ettersyn i Haram kommune, Møre og Romsdal fylkeskommune samt kunngjort i Norsk lysingsblad, Fylkes avis og Sunnmørsposten. Det er kommet inn tre (3) uttalelser til fredningsforslaget:

1. Uttalelse fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal i brev av 25. juni 1999
2. Uttalelse fra Møre og Romsdal fylkeskommune i brev av 28. juni 1999
3. Uttalelse fra Kystverket 3. distrikt i brev av 9. august 1999

Fylkesmannen i Møre og Romsdal har oversendt en kopi av et brev som tidligere er sendt til Direktoratet for naturforvaltning. I brevet informerer Fylkesmannen om vernestatus etter annet lovverk på de fyrstasjonene som det er aktuelt å frede etter lov om kulturminner. Ulla fyrstasjon ligger innenfor et område som ble dyrelivsfredet (artsvern) i 1981, etter lov om naturvern.

Møre og Romsdal fylkeskommune har i kulturutvalget den 23. juni 1999 behandlet fredning av fyrstasjoner i Møre og Romsdal. Kulturutvalget gjorde enstemmig vedtak om følgende punkter:
1. Kulturutvalget stiller seg positiv til fredningsforslagene. Utvalget ønsket en finansiell avklaring av nødvendige tiltak i forbindelse med fredningen.
2. Kulturutvalget vil tilrå Riksantikvaren i samarbeid med fylkeskommunen å vurdere full fredning av de best bevarte interiørene på fyrstasjonene (utover hovedkonstruksjon og romfordeling.)
3. Kulturutvalget støtter Riksantikvaren i oppfordringen om å regulere kulturlandskapet rundt Alnes fyr til spesialområde med formål bevaring.

Riksantikvaren vil bemerke til pkt. 1 at det er eier som har det økonomiske ansvaret for vedlikeholdet av fredete anlegg. Av Møre og Romsdals 9 fredete fyr er 2 private (Alnes fyrstasjon eies av Giske kommune og deler av Ona fyrstasjon eies av privat personer), mens de øvrige fyrene eies av Staten v/Kystdirektoratet. Vi viser til kapitlet om "Følger av fredningen" i fredningsforslaget hvor det heter at private eiere kan søke om økonomisk støtte til vedlikehold og istandsettingsarbeid fra fylkeskommunen.

Riksantikvaren har følgende bemerkning til pkt. 2 vedrørende kulturutvalget ønske om flere interiørfredninger i Møre og Romsdal: Det har vært foretatt en samlet vurdering av alle de 89 fyrstasjonene som ble foreslått fredet.

Riksantikvaren fant det i utgangspunktet vanskelig å vurdere ytterligere interiørfredning i Møre og Romsdal når dette ikke er blitt gjort i de øvrige fylkene. Etter nærmere kontakt med Møre og Romsdal fylkeskommune har Riksantikvaren på nytt vurdert interiørfredning på enkelte av fyrstasjonene i fylket. Riksantikvaren har i samråd med Kystverket 3. distrikt og Møre og Romsdal fylkeskommune besluttet å endre fredningsforslagene for Runde og Kvitholmen til å omfatte en utvidet interiørfredningen.

Kystverket 3. distrikt understreker i sitt brev at som eier av de fleste fredete fyrstasjonene vil dette medføre store økonomiske forpliktelser. Kystverket håper at midler blir frigitt slik at intensjonen i fredningsforslaget får en mening. Kystverket har ellers ingen innvendinger vedrørende fredningsforslagene. Fredningsforslaget av 5. februar 1999 ble i brev av 5. mai 1999 oversendt Haram kommune for behandling i kommunestyret.

Fredningsforslaget av 25. mai 1999 ble i brev av 1. september 1999 oversendt Haram kommune for behandling i kommunestyret.

Riksantikvaren har mottatt brev av 23. november 1999 fra Haram kommune. Haram kommune vedtok å godkjenne fredningsforslaget for Ulla fyrstasjon i kommunestyremøte 18. november 1999. På bakgrunn av kommunestyrets vedtak og ovenstående begrunnelse finner Riksantikvaren det riktig å fatte vedtak om fredning av Ulla fyrstasjon.

Opplysninger om klageadgang og tinglysing

Riksantikvarens fredningsvedtak kan påklages til Miljøverndepartementet, jfr. Forvaltningslovens § 28. Eventuell klage skal stiles Miljøverndepartementet, men sendes Riksantikvaren. Klagefrist er 3 uker innen mottakelsen av fredningsvedtaket. Fredningsvedtaket vil bli tinglyst av Riksantikvaren i samsvar med lov om kulturminner § 22,5.

Vennlig hilsen

Nils Marstein
riksantikvar

Unni Grønn

Vedlegg: - Kart, 14. april datert 1999
- Kopi av utdrag fra «Norges fyr» (Bjørkhaug, Poulsson - Oslo 1986)

Gjenpart
m/vedlegg: - Miljøverndepartementet
- Møre og Romsdal fylkeskommune, Kulturetaten
- Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavd.

Likelydende brev til:

Kystdirektoratet
Postboks 8158 Dep
0033 Oslo

Kystverket 3. distrikt
Ystenesgt. 41
6007 Ålesund

Haram kommune
Storg. 19
6270 Brattvåg

Møre og Romsdal fylkeskommune
Julsundv.9
6412 Molde

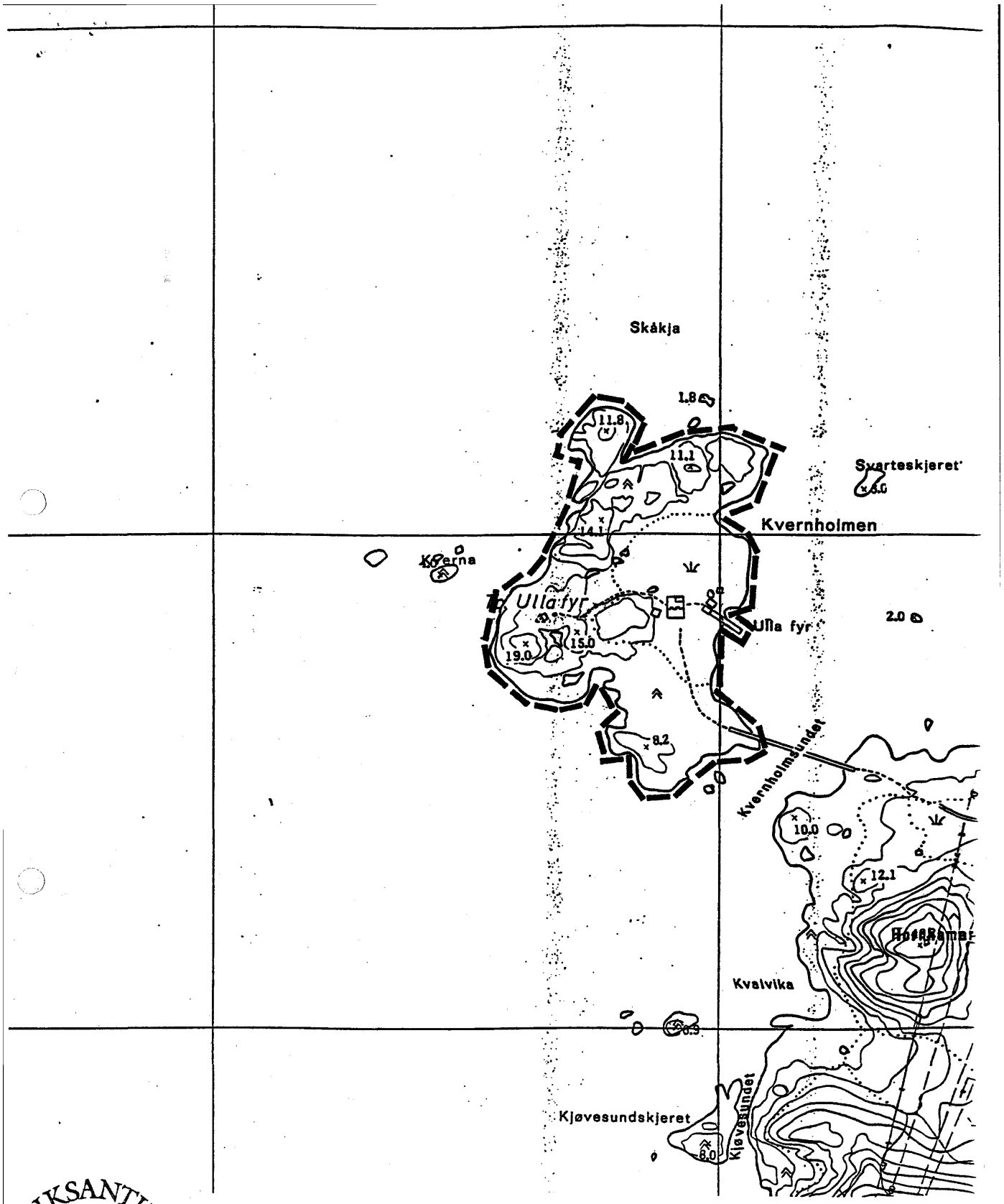

RIKSANTIKVAREN

ULLA FYRSTASJON - GNR. 10 BNR. 2 (STATEN V/ KYSTVERKET) – HARAM KOMMUNE

AVGRENSNING AV FREDNINGSOMR.

4. APRIL 1999, RIKSANTIKVAREN

Målestokk 1: 5000

0 50 100 200 300

Ulla fyrstasjon

BELIGGENHET:
På Kvernholmens vestside, utenfor nordvestpynten av Haramsøy. 62 41,0 6 10,0, Haram kommune

OPPRETTET:
1874

FYRBYGNING:
Hvitt firkantet betongtårn, 10,5 m

LYSKARAKTER:
Grp.okk. 2 fm. Sektorer: 3 hvite, 9 fargede

LYSSTYRKE:
40 500 cd (4.orden)

LYSETS HØYDE:
21,5 m over høyvann

LYSVIDDE:
14,2 n mil

BRENNETID:
16.7.—21.5.

ENDRET:
1975, automatisert og avfolket

I 1872 ble det «fra den fiskende almue i Haram» søkt om et fyr enten på Kvernholmen eller på Ullaholmen. Søknaden var anbefalt av amtmannen m.fl. Bevilgning ble gitt til opprettelse av et fiskefyr, og det ble kjøpt en mindre tomt på Kvernholmen hvor det ble oppført en fyrbygning på 8,3 x 4,5 m med to små værelser og et vaktrom på loftet. Fyret ble ferdig høsten 1873 og ble tent den 25. januar 1874.

I budsjettet for 1889-90 ble det gitt bevilgning til å utvide brennetiden. Dette innebar at stasjonen måtte utvides til familiestasjon, derfor var det ønskelig å kjøpe hele Kvernholmen, slik at det ble en brukbar jordvei for fyrvokteren. En bolig på 8 x 6 m ble satt opp i tillegg til den som stod der fra før. Uthus og naust med båtopptrekk ble også oppført og dessuten et lite fjøs.

I 1898 ble det installert en 4. ordens linse, og fyret ble omskjermet med flere klippsektorer.

Under en storstorm i januar 1901 ble naustet flyttet av sjøen, uten at det ble særlig skadet. En

Ulla fyrstasjon. Foto før annen verdenskrig, Kystdirektoratet.

Under og t.h.: *Tegning etter kroki fra 1954 og tegning etter sjøkart.*

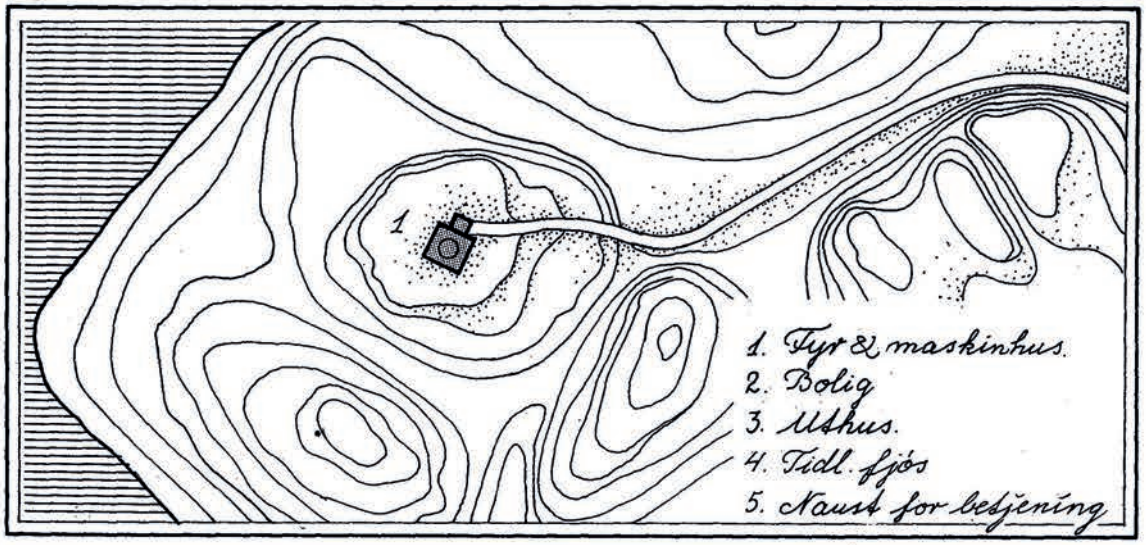

Ulla fyrstasjon sett fra sydøst. Foto 1981.

del av det som stod i naustet, ble skyllet bort, og fyrvokteren fikk kr. 67,- i erstatning for tapte effekter.

Et landingskar med svingkran ble bygd i 1908.

I 1929 ble fyret vesentlig forsterket ved installering av elektrisk kraft fra Haram el.verk.

I oktober 1944 ble Ulla fyrstasjon bombet av allierte fly. Skadene var store, og fyr og bolig brant ned til grunnen. I 1950 ble det bevilget kr. 300 000,- til gjenoppbygging av stasjonen. Det ble satt opp et tårn på 6 x 6 m av jernbetong med maskin-, tavle- og vaktrom i 1. etasje. I 2. etasje ble det innredet til reservedeler og forbrukssaker, og på taket ble det oppført en støpejernslykt. Tårnet var plassert omtrent der som den tidligere boligen hadde stått, ca. 180 m fra landingen. Det ble bygd en ny dobbeltbolig på 15,25 x 8,65 m, ca. 60 m fra landingen, med leiligheter for fyrmester og en betjent. Det var også innredet et kombinert sove- og oppholdsrom for en avløser. Videre ble det satt opp uthus og to naust. Fra naustene var det en ca. 30 m skinnebane til et landingskar med svingkran. Noen år senere ble det bygd en gangbro over det grunne eidet mellom Kvernholmen og Haramsøy.
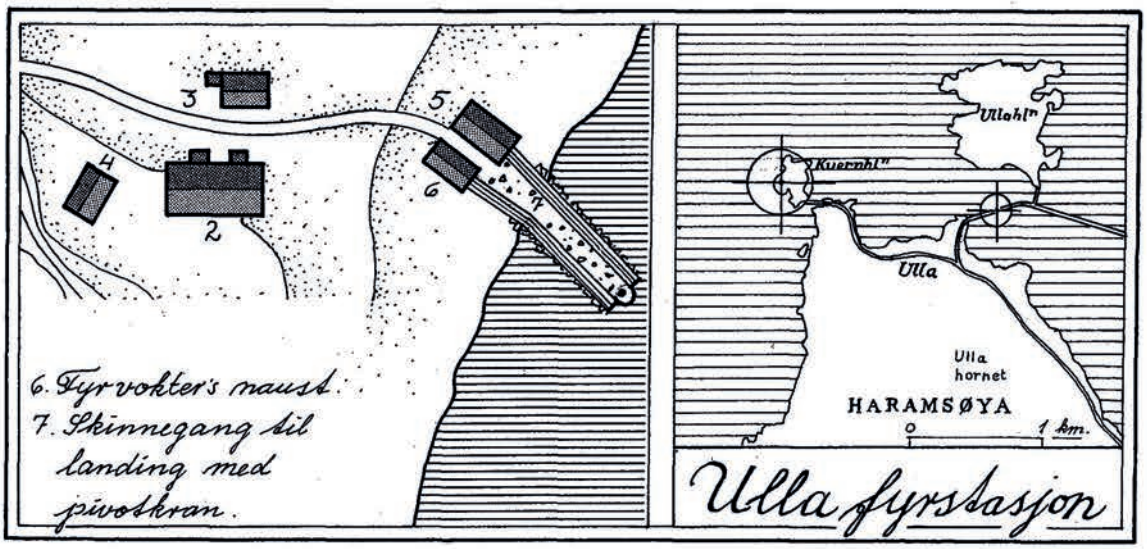
I 1975 ble fyret automatisert og avfolket.